VII kadencja

KANCELARIA SEJMU
Biuro Komisji Sejmowych

PEŁNY ZAPIS PRZEBIEGU POSIEDZENIA

■ **Komisji Skarbu Państwa**
(nr 128)
z dnia 3 grudnia 2014 r.

Pełny zapis przebiegu posiedzenia

Komisji Skarbu Państwa (nr 128)

3 grudnia 2014 r.

Komisja Skarbu Państwa, obradująca pod przewodnictwem posła **Tadeusza Aziewicza (PO)**, przewodniczącego Komisji, rozpatrzyła:

– informację na temat aktualnego stanu i strategii rozwoju PGNiG S.A.

W posiedzeniu udział wzięli: **Małgorzata Szymańska** dyrektor Departamentu Ropy i Gazu Ministerstwa Gospodarki wraz ze współpracownikami, **Agnieszka Woś** radca ministra w Departamencie Spółek Kluczowych Ministerstwa Skarbu Państwa wraz ze współpracownikami, **Andrzej Sowiński** p.o. zastępca dyrektora Departamentu Gospodarki, Skarbu Państwa i Prywatyzacji Najwyższej Izby Kontroli, **Jacek Kraska** starszy specjalista w Departamencie Analiz Rynku Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów wraz ze współpracownikami, **Mariusz Zawisza** prezes zarządu Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. wraz ze współpracownikami, **Mirosław Miara** przewodniczący Sekretariatu Przemysłu Chemicznego NSZZ „Solidarność", **Paweł Swoboda** przewodniczący Związku Zawodowego Pracowników Ruchu Ciągłego PGNiG TERMIKA S.A., **Mirosław Świderski** przewodniczący Związku Zawodowego Pracowników Gazownictwa, Przesyłu Gazu i Górników Naftowców, **Zygmunt Sroczyński** przewodniczący Zakładowej Organizacji Koordynacyjnej NSZZ „Solidarność" PGNiG S.A., **Bogdan Lasota** członek Rady Sekcji Krajowej i Komisji Rewizyjnej NSZZ „Solidarność" Górnictwa Naftowego i Gazownictwa.

W posiedzeniu udział wziął pracownik Kancelarii Sejmu: **Wiesław Kozioł** – z sekretariatu Komisji w Biurze Komisji Sejmowych.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Szanowni państwo, proszę o zajmowanie miejsc. Otwieram kolejne posiedzenie Wysokiej Komisji Skarbu Państwa.

Serdecznie witam panie posłanki, jeżeli są na sali, panów posłów, zaproszonych gości z panią dyrektor Agnieszką Woś, która dzisiaj reprezentuje Ministra Skarbu Państwa. Serdecznie witam pana Mariusza Zawiszę, prezesa PGNiG S.A., jako że dzisiaj w porządku dziennym mamy rozpatrzenie informacji na temat aktualnego stanu i strategii rozwoju PGNIG S.A. Przedstawia Minister Skarbu Państwa. Czy są jakieś uwagi do porządku? Nie widzę. A zatem stwierdzam przyjęcie porządku.

Zanim oddam głos pani dyrektor, chciałbym tylko zwrócić się do szanownych członków Komisji Skarbu Państwa z prośbą o przedstawienie, najlepiej w przyszłym tygodniu, propozycji do planu pracy naszej Komisji. Otrzymałem pismo od pana marszałka Sejmu, zgodnie z którym w trakcie następnej sesji Sejmu powinniśmy przyjąć plan pracy na kolejne półrocze. A więc bardzo proszę o przedstawianie propozycji, w oparciu o które Prezydium Komisji przedstawi propozycję, którą, mam nadzieję, Komisja przyjmie w czasie kolejnego posiedzenia.

Przystępujemy do realizacji porządku. Głos ma pani dyrektor, która dzisiaj zastępuje pana ministra Gawlika, który usprawiedliwił swoją nieobecność. Bardzo proszę, pani dyrektor.

Radca ministra w Departamencie Spółek Kluczowych Ministerstwa Skarbu Państwa Agnieszka Woś:

Wysoka Komisjo, panie przewodniczący, szanowni państwo!

Witam serdecznie. Dzisiejsze posiedzenie poświęcone jest informacji na temat aktualnego stanu i strategii rozwoju PGNiG S.A. Chciałabym także powitać obecnych na dzisiejszym posiedzeniu Wysokiej Komisji przedstawicieli zarządu spółki. Przedstawię pokrótce informacje.

Polskie Górnictwo Naftowe i Gazownictwo S.A. jest największą polską spółką działającą na polskim rynku poszukiwania, wydobycia i obrotu gazem ziemnym. Spółka ta zajmuje wiodącą pozycję we wszystkich obszarach z sektora gazowego w kraju, czyli w obszarze importu gazu ziemnego, poszukiwania złóż, wydobycia gazu i ropy naftowej, magazynowania paliw gazowych oraz sprzedaży gazu ziemnego. Zgodnie ze statutem, spółka realizuje zadania w obszarze zapewnienia bezpieczeństwa energetycznego kraju, w szczególności w zakresie ciągłości dostaw gazu do odbiorców oraz utrzymania niezbędnych rezerw, bezpiecznej eksploatacji sieci gazowych, równoważenia bilansu paliw oraz działalności wydobywczej gazu. Spółka ta, podobnie jak inne spółki z Grupy Kapitałowej zajmują się między innymi wydobyciem gazu ziemnego, ropy naftowej w kraju i za granicą, zagospodarowaniem złóż gazu ziemnego i ropy naftowej, importem gazu ziemnego do Polski, magazynowaniem gazu ziemnego w podziemnych magazynach gazu, dystrybucją paliw gazowych oraz wytwarzaniem ciepła i energii elektrycznej.

Nadrzędnym celem spółki jest realizacja wzrostu jej wartości dla akcjonariuszy. Dążąc do realizacji tego celu spółka przyjęła krótkoterminową strategię budowania wartości na lata 2013-2015, której celem jest przygotowanie spółki do działań w warunkach zliberalizowanego rynku gazu. Grupa chce utrzymać pozycję lidera w branży poszukiwawczo-wydobywczej oraz głównego sprzedawcy gazu ziemnego, oferującego ciepło i energię elektryczną. Obecnie w spółce trwają prace nad przygotowaniem strategii na lata 2014-2022. Strategia spółki, która obecnie obowiązuje, definiuje inicjatywy strategiczne, które są realizowane przez spółkę. Strategia jest realizowana zarówno poprzez działania procesowe, jak i działania projektowe. Od kilku lat do nadzoru realizacji celów strategicznych grupy wykorzystuje się system zarządzania poprzez cele, które uwzględniają wpływ podejmowanych działań na takie mierniki ekonomiczne jak EBIDTA, OPEX, CAPEX.

Od lutego tego roku wdrażany jest również system zarządzania projektami, w tym zasady kategoryzacji projektów. Formalne zdefiniowanie kategorii kwalifikujących inicjatywy do portfela projektów strategicznych nastąpiło już w drugim kwartale 2014 roku. Spółka posługuje się kryteriami, które służą sklasyfikowaniu projektu jako strategicznego. Oczywiście odnoszą się one do wyznaczników zawartych w obecnie obowiązującej strategii spółki, a także odpowiadają potrzebom finansowym, regulacyjnym oraz organizacyjnym i właścicielskim. Obowiązująca strategia spółki na lata 2013-2015 jest spójna między innymi z polityką energetyczną Polski do roku 2030. Spółka podejmuje wiele spójnych inicjatyw, współgrających ze sobą działań, które mają na celu realizację zadań postawionych przed sektorem energetycznym w polityce energetycznej do roku 2030. Obowiązująca strategia jest także spójna ze strategią rozwoju kraju do 2020 roku, a także długookresową strategią rozwoju Polski do 2030 roku, strategią bezpieczeństwa energetycznego i środowiska, z perspektywą do 2020 roku.

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, chciałabym oddać głos panu prezesowi Mariuszowi Zawiszy w celu zaprezentowania dzisiejszych informacji. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję, pani dyrektor. Bardzo proszę, panie prezesie.

Prezes zarządu Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa S.A. Mariusz Zawisza:

Szanowni państwo, po to, żeby przybliżyć państwu problematykę związaną z tym, o czym powiedziała pani dyrektor Woś, przygotowaliśmy dla państwa dwie prezentacje. Pierwsza będzie dotyczyła wyników spółki po trzech kwartałach, tych wyników, które możemy pokazać w związku z tym, że PGNiG jest spółką notowaną na warszawskiej Giełdzie Papierów Wartościowych. Pokażemy państwu wyniki po dziewięciu miesiącach. Przygotowaliśmy dla państwa również drugą prezentację, która szerzej traktuje wspomnianą poprzednio problematykę. Rozwiniemy w niej wiele rzeczy, które wpływają na nasze otoczenie. Pokażemy, w jaki sposób zamierzamy sobie z nimi radzić. Rozwiniemy też kilka innych tez związanych z biznesem, który prowadzimy. Rozpoczniemy od wyników po dziewięciu miesiącach. Poproszę pana dyrektora Sudoła o przedstawienie prezentacji.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Prosimy.

Dyrektor Departamentu Ekonomicznego PGNiG S.A. Piotr Sudoł:

Szanowni państwo, w telegraficznym skrócie pozwolę sobie przybliżyć wyniki finansowe, jakie Grupa Kapitałowa zrealizowała za okres od stycznia do września 2014 roku. Jeżeli można, poproszę kolejny slajd. Na slajdzie pokazane są wyniki, narastająco, za dziewięć miesięcy. Na co warto zwrócić uwagę, to to, że rok do roku za dziewięć miesięcy wynik netto mamy wyższy o 55.000 tys. zł, czyli o 3%. Główną zasługę ma tutaj wzrost wydobycia ropy zarówno ze złoża LMG w zachodniej Polsce, jak i ze złoża Skarv. Projekty te były uruchamiane w roku 2013, natomiast pełne zdolności produkcyjne, maksymalne moce osiągnęły właśnie w tym roku. Stąd tak istotny przyrost produkcji, a w ślad za tym wzrost przychodów o prawie 500.000 tys. zł właśnie z wydobycia ropy. Kolejny element, na który warto zwrócić uwagę, to fakt, że wolumen sprzedaży gazu jest podobny rok do roku. Natomiast koszty pozyskania gazu z wykorzystaniem elastyczności kontraktów i renegocjowanych formuł cenowych pozwoliły na oszczędności rzędu 10%, czyli grubo ponad 1.000.000 tys. zł.

Poproszę kolejny slajd. Na tym slajdzie widzą państwo...

Poseł Józef Rojek (KPSP):

Przepraszam, czy nie można wyostrzyć obrazu, ponieważ z tej strony jest on nieczytelny?

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Na tabletach chyba też można to wyświetlić, ponieważ dostaliśmy prezentację wcześniej.

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Piotr Sudoł:

Na slajdzie została zaprezentowana kontrybucja poszczególnych instrumentów działalności operacyjnej Grupy Kapitałowej w łącznym wyniku EBITDA. Wynik EBIDTA to zysk operacyjny powiększony o amortyzację. Jak państwo widzą, największa kontrybucja do łącznego wyniku Grupy Kapitałowej wiąże się z segmentem poszukiwania i wydobycia. Jest to, właśnie wspomniana przeze mnie, głównie ropa, ale również sprzedaż bezpośrednia gazu oraz sprzedaż usług serwisowych w zakresie geofizyki, jak i wierceń dla podmiotów zewnętrznych. Jest to prawie 60% udziału. Drugi najbardziej istotny pod względem kontrybucji do wyniku EBIDTA segment to dystrybucja. Jest to sieć ponad 120 tys. kilometrów gazociągów średniego i niskiego ciśnienia, 6700 tys. przyłączeń do klientów końcowych. Biznes w 99% generujący przychody z działalności regulowanej w oparciu o taryfy zatwierdzone przez Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Kolejne dwa segmenty to wytwarzanie i obrót. Wytwarzanie daje 6% udziałów. Chodzi tutaj o PGNiG Termika, czyli dawne Elektrociepłownie Warszawskie przejęte przez PGNiG od Vattenfalla w 2012 roku. Obrót i magazynowanie. Wynik obejmujący niecałe 300.000 tys. zł na tle pięciomiliardowego wyniku EBIDTA może wydawać się nie nazbyt znaczącym, proszę natomiast pamiętać, że jest to nasza działalność handlowa, na której nie zawsze udawało się nam zarabiać. Były okresy, kiedy generowaliśmy bardzo istotne straty ze sprzedaży gazu wysokometanowego.

Poproszę o kolejny slajd. I jeszcze jeden. Trochę więcej szczegółów na temat czterech segmentów. Jak wspominałem, poszukiwanie i wydobycie to najbardziej istotny segment funkcjonowania, jeżeli chodzi o generowane wyniki i kontrybucję do generowanych przychodów cash flow i wyniku operacyjnego. Powtórzę jeszcze raz, że był bardzo istotny wzrost produkcji ropy zarówno w Polsce, jak i poza jej granicami. Po raz pierwszy jako polska spółka zaczęliśmy produkować ropę w Norwegii. Produkujemy tam również gaz. Ropę sprzedajemy bezpośrednio z platformy do koncernu Shell. Natomiast gaz z wykorzystaniem gazociągów transportujemy do Niemiec. Tam odbiera go nasza spółka PGNiG Sales & Trading zarejestrowana w Niemczech, która redystrybuuje gaz do klientów końcowych na terenie Niemiec.

Poproszę o kolejny slajd. Obrót i magazynowanie. Tak jak wspominałem, kontrybucja do wyniku może nie jest znacząca, ale 18.000.000 tys. zł przychodów stanowi bardzo istotny element przepływów gotówkowych, które są generowane. Na wykresie po prawej stronie widzą państwo, jak fluktuuje marża na gazie wysokometanowym. W roku 2014 udało się wyjść mniej więcej na zero, ale były okresy z marżami rzędu, minus 2%, minus 3%. W pierwszym kwartale roku 2012 było to nawet minus 10%. A więc wynik na samym gazie wysokometanowym jest w okolicach zera. Do tego dochodzi pozytywny

wynik ze sprzedaży gazu zaazotowanego, który produkujemy sami, jak również działalność magazynowa, która też jest działalnością regulowaną, taryfikowaną. Pozwoliło nam to osiągnąć dodatni wynik właśnie w tym segmencie.

Kolejny slajd też dotyczy obrotu i magazynowania. Chcielibyśmy się tutaj pochwalić rekordowym zapasem przed sezonem zimowym. Jest to ponad 2.700.000 tys. metrów sześciennych gazu zgromadzonego w naszych magazynach. W roku 2008 zarząd podjął decyzję, żeby podwoić zdolności magazynowe z 1.500.000 tys. wówczas do 3.000.000 tys. metrów sześciennych w roku 2015. Jak państwo widzą, jesteśmy już bardzo blisko osiągnięcia celu. Prowadzimy rozbudowy magazynów w Husowie, Brzeźnicy, Kosakowie na północy, jak również magazynu Mogilno. Pojemność 3.000.000 tys. metrów sześciennych w przyszłym roku jest jak najbardziej osiągalna.

Wykres poniżej przedstawia porównanie zużycia przez główne grupy odbiorców gazu. Warto zwrócić uwagę na bardzo istotny przyrost sprzedaży gazu przez Towarową Giełdę Energii. W dniu 1 sierpnia wydzieliliśmy działalność detaliczną. Ponad 6500 tys. klientów na mocy sukcesji generalnej zostało przeniesionych do nowej spółki PGNiG Obrót Detaliczny, co pozwoliło, pozwala realizować nam obligo giełdowe zapisane w ustawie – Prawo energetyczne. Spółka matka PGNiG S.A. wystawia gaz na giełdzie. Oczywiście gaz kupują wszyscy chętni, ale w dużej mierze PGNiG Obrót Detaliczny, które doprowadza go i sprzedaje klientowi końcowemu. Stąd istotny wzrost obrotów na Towarowej Giełdzie Energii. Widzimy natomiast spadek w grupie rafinerii i petrochemii, zakładów azotowych. Jest to widoczny element liberalizacji. Podmioty dywersyfikują się, kupują gaz na naszej giełdzie, również kupują gaz za granicą, korzystając z rozbudowanych możliwości na punktach wejścia do systemu po stronie granicy niemieckiej oraz granicy czeskiej.

Poproszę kolejny slajd. Dotyczy on dystrybucji. Jak wspominałem, w 99% jest to biznes regulowany, stabilny, generujący bardzo istotne, pozytywne przepływy finansowe EBIDTA. EBIT wynosi 830.000 tys. zł, powiększona amortyzacja prawie 1.500.000 tys. zł. Co ważne, pomimo mniejszego wolumenu, gdyż pierwszy kwartał tego roku był relatywnie ciepły w porównaniu do lat poprzednich, pomimo spadku dystrybuowanego gazu wyniki rok do roku są mniej więcej porównywalne z delikatnym plusem.

Kolejny slajd dotyczy wytwarzania. W tym segmencie, jak wspominałem, mieści się PGNiG Termika, czyli dawne Elektrociepłownie Warszawskie odkupione przez PGNiG od Vattenfalla w roku 2012. Tutaj wyniki są słabsze. Na wprost jest wspomniany przeze mnie pierwszy kwartał roku 2014, kiedy była wyjątkowo ciepła zima, a w związku z tym istotnie mniejsza produkcja ciepła. Wolumen sprzedanego ciepła był mniejszy o 14%. W ślad za tym oczywiście mniejszy jest wolumen wyprodukowanej energii elektrycznej w skojarzeniu. Jedna informacja dodatkowa. W ostatnich dniach PGNiG Termika ogłosiła prekwalifikacje do przetargu na budowę bloku gazowo-parowego na Żeraniu, który ma zastąpić obecny blok węglowy, stary blok zbudowany w latach 60. Liczymy na system wsparcia do roku 2018. Fabryka ma zacząć działać dopiero wtedy. System wsparcia kogeneracji jest bardzo istotny z punktu widzenia rozwoju segmentu w oparciu o gaz.

Kolejny slajd odnosi się do kosztów operacyjnych. Tak jak wspominałem, koszty sprzedanego gazu wiążą się z najbardziej istotną pozycją. Dwie trzecie łącznych kosztów operacyjnych Grupy Kapitałowej to koszt sprzedanego gazu, który w tym roku jest o 10% niższy. 10% oznacza grubo ponad 1.000.000 tys. zł. 1.300.000 tys. zł mniej kosztował nas gaz, który pozyskaliśmy i sprzedaliśmy do klienta końcowego. Kolejny element wiąże się z niższymi kosztami paliw do produkcji ciepła i energii. Z jednej strony oznacza to mniejszy wolumen wyprodukowanego ciepła i energii przez PGNiG Termika, ale to także niższe ceny węgla energetycznego. Koszty pracy zostały obniżone o 5%. W ujęciu nominalnym jest to około 100.000 tys. zł mniej rok do roku.

I ostatni slajd, jaki chciałbym zaprezentować, dotyczy zadłużenia Grupy Kapitałowej oraz źródeł finansowania. Dług w ujęciu nominalnym wynosi ponad 7.000.000 tys. zł, ale zważywszy na to, że na kontach i lokatach bankowych mieliśmy prawie 4.000.000 tys. zł, ekspozycja netto to 3.400.000 tys. zł zadłużenia Grupy Kapitałowej wobec banków, wobec inwestorów finansowych tak w Polsce, jak i w Europie, ponieważ mamy obligacje wyemitowane na rynku krajowym notowane na Bond Spot, jak też mamy wyemitowane euro-

obligacje notowane na giełdzie w Luksemburgu. Jak państwo widzicie, dług netto wzrósł w stosunku do poprzedniego kwartału o prawie 1.000.000 tys. zł, ale przede wszystkim w związku z zapłaconą we wrześniu dywidendą w kwocie prawie 900.000 tys. zł. Taką dywidendę spółka wypłaciła swoim akcjonariuszom. Stąd wzrost. Natomiast w ujęciu relatywnym w stosunku do wyniku EBIDTA relacja ta jest istotnie poniżej jedności, wynosi 0,6, co pozwala dosyć bezpiecznie spojrzeć w przyszłość, jak też realizować ambitne plany inwestycyjne, szczególnie w segmencie poszukiwań i wydobycia. Jak wspominałem, jest to najbardziej istotny segment w zakresie kontrybuowania do naszego wyniku. Z mojej strony to wszystko. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Jeżeli pan przewodniczący pozwoli, dodam tylko jedno zdanie odnośnie do dywidendy. Udział Skarbu Państwa w kapitale wynosi 72,4%. Stąd gros dywidendy trafiło właśnie do tego akcjonariusza. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję. Otwieram dyskusję. Był to już koniec prezentacji. Pan przewodniczący Jaworski jako pierwszy. Potem pan poseł Suski. Proszę bardzo.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Panie przewodniczący, jeżeli mogę, chciałbym powiedzieć, że mamy jeszcze jedną prezentację, która szerzej traktuje problematykę poruszoną przez panią dyrektor. Może jeszcze jedna prezentacja, a potem przejdziemy do pytań.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Proszę bardzo. Tak, może rozwiejemy wątpliwości, które się pojawiły.

Dyrektor Departamentu Regulacji PGNiG S.A. Piotr Szlagowski:

Dziękuję bardzo. Nazywam się Piotr Szlagowski.

Panie przewodniczący, Wysoka Komisjo!

W ramach prezentacji chciałbym pokazać kilka elementów. Poproszę o slajd z agendą. W pierwszym kroku przedstawimy kluczowe wyzwania, które zmieniają się w otoczeniu Grupy Kapitałowej PGNiG, następnie, jak to wpływa na rolę PGNiG na rynku gazu w Polsce, w kolejnym kroku przedstawimy obecne zasoby kapitałowe oraz przewagi konkurencyjne, a także obszary realizacji kluczowych działań strategicznych w Grupie Kapitałowej. Potem będzie przejście w większych szczegółach przez cztery kluczowe obszary działań strategicznych.

Poproszę następny slajd. Wśród kluczowych wyzwań zachodzących w otoczeniu Grupy Kapitałowej PGNiG identyfikujemy, po pierwsze, zmiany w otoczeniu rynkowym. Tutaj na szczególną uwagę zasługuje zmiana na krajowym rynku gazu, której towarzyszy istotny spadek cen gazu na rynkach europejskich. W trzech pierwszych kwartałach tego roku obserwowaliśmy tendencję do odklejania się rynkowych cen gazu na zliberalizowanych rynkach Europy Zachodniej od cen produktów ropopochodnych. Odchylenie przekroczyło 30%, co gwałtownie zwiększyło atrakcyjność cenową importu do Polski w stosunku do aktualnej taryfy PGNiG, co z kolei oznaczało zwiększenie presji konkurencyjnej oraz dodatkowy impuls liberalizacyjny dla polskiego rynku gazu.

Druga istotna zmiana wiąże się ze zmianami w otoczeniu regulacyjnym. W ostatnim czasie została wprowadzona ustawa o specjalnym podatku węglowodorowym. Został wprowadzony nowy system opodatkowania wydobycia węglowodorów. Dodatkowo wraz z nowelizacją Prawa geologicznego i górniczego od nowego roku wejdzie w życie nowy system koncesjonowania działalności poszukiwawczej i wydobywczej. Trzecim elementem w otoczeniu regulacyjnym, który istotnie wpływa tym razem na segment obrotu, jest obligo giełdowe, o którym szerzej powiem w dalszej części. Ostatni element to kwestia niepewności dotycząca modelu wsparcia kogeneracji gazowej po roku 2018. Obecny system wsparcia obowiązywał do roku 2014, został przedłużony do roku 2018. Natomiast

wciąż nie wiadomo, co będzie z systemem wsparcia po roku 2018, co powoduje niepewność co do tego, jak będzie wyglądał popyt na gaz ziemny w Polsce.

Poproszę następny slajd. Trzeci obszar, w którym zachodzą zmiany, wiąże się z liberalizacją rynku gazu w Polsce. Tutaj kluczowe znaczenie ma przywołane przed momentem w kontekście regulacji obligo giełdowe, które zobowiązuje PGNiG do sprzedaży docelowo do 55% gazu na giełdzie towarowej. Na skutek tego istnieje znaczące ryzyko utraty klientów przez PGNiG, jak również ograniczenia przychodów z segmentu magazynowania. Cena na giełdzie w tym momencie jest ceną poniżej ceny taryfowej. Tak jak wspomniałem przed momentem, jest to pewien dodatkowy impuls do maksymalizacji importu przez alternatywnych dostawców względem PGNiG.

Czwarty element to konieczność zmian struktury portfela zakupu gazu z importu. Na dzień dzisiejszy portfel pozyskania gazu Grupy Kapitałowej w istotnej części składa się z kontraktów, w ramach których cena opiera się o notowania produktów ropopochodnych. Odklejenie się cen gazu na zliberalizowanych rynkach od ceny produktów ropopochodnych tworzy ryzyko cenowe po stronie PGNiG. Jest napływ alternatywnego tańszego gazu. Z drugiej strony w przypadku odpływu, utraty części klientów spółka może mieć problem z lokowaniem swojego gazu na rynku. To z kolei będzie skutkowało niezbilansowaniem jej portfela. A więc ryzyko cenowe generuje ryzyko wolumenowe.

Poproszę następny slajd. W kontekście kluczowych zmian możemy powiedzieć, że zachodzi znaczna zmiana, jeżeli chodzi o kształt rynku gazu i potencjalną rolę PGNiG na tym rynku. Historycznie PGNiG było odpowiedzialne za zapewnianie bezpieczeństwa dostaw oraz rynek gazu w Polsce. Do podstawowych obowiązków, jakie były nakładane na PGNiG, należało zapewnianie bezpieczeństwa i ciągłości dostaw. W tym kontekście możemy patrzeć na kontrakty importowe, a także na rozbudowę magazynów gazu i utrzymywanie zapasu obowiązkowego. Drugi element to wsparcie procesu dywersyfikacji kierunków dostaw gazu ziemnego. W tym punkcie należy umieścić również zawieranie kontraktów importowych, które umożliwiają zabezpieczenie finansowania pod rozwój infrastruktury. Trzeci element to kwestia taryfowania sprzedaży, czyli sprzedaż po cenie taryfowej, której celem jest zapewnienie możliwie niskich cen gazu ziemnego dla odbiorców końcowych. Czwarty element to rozwój rodzimego wydobycia gazu ziemnego i ropy naftowej oraz rozwój bazy zasobów. Ostatni element to rozwój infrastruktury gazowej, szczególnie w kontekście rozwoju sieci dystrybucyjnej, co jest istotne z punktu widzenia bezpieczeństwa dostaw gazu do systemu, a także z punktu widzenia rozwoju infrastruktury magazynowej. Natomiast na dotychchzasowy model rynku gazu nakładają się wspomniane przeze mnie przed chwilą zmiany, przede wszystkim liberalizacja, a także związane z tym problemy pojawiania się luk w systemie bezpieczeństwa i ponoszenie całości kosztów za system przez PGNiG, nieprzenoszenie ich w całości na odbiorców, wymykanie się systemowi przez innych dostawców, tudzież niektórych odbiorców.

Dodatkowo na PGNiG nakładane są również nowe oczekiwania, jak sprzedaż gazu na giełdzie towarowej na podstawie obliga giełdowego, obowiązki uelastyczniania i oczekiwanie dalszych uelastycznień kontraktów na dostawy gazu dla największych odbiorców, co jest pewną pochodną procesu liberalizacji, dodatkowe obciążenia fiskalne segmentu wydobycia. Częściowo od roku 2016, a w pełni od roku 2020 będzie to wywierało dodatkową presję na wyniki PGNiG. Jest to również pokrycie kosztów funkcjonowania terminala LNG z uwagi na to, że na dzień dzisiejszy nasza spółka jest jedynym podmiotem, który zakontraktował zdolności regazyfikacyjne na terminalu, a taryfa jest skonstruowana w ten sposób, że niezależnie od liczby podmiotów, które uczestniczą w kosztach, 100% kosztów jest przenoszone na odbiorców. A więc jeżeli jest tylko jeden podmiot, to de facto będzie on ponosił 100% kosztów obsługi terminala. I ostatni element to kwestia obowiązku dywersyfikacji. Jest to związane z tym, co powiedziałem przed momentem.

Poproszę następny slajd. Wobec wspomnianych zmian spółka dysponuje jednak pewnymi zasobami i przewagami konkurencyjnymi, które umożliwią jej działanie w nowej sytuacji rynkowej, dostosowanie się do niej oraz przejście przez okres, nazwijmy to, transformacji. Są tutaj wskazane cztery obszary. Upstream z produkcją krajową i zagraniczną, obecność w Norwegii i istotny udział w imporcie gazu. Następnie obrót i sprze-

daż z 6500 tys. klientów, z wydzieloną spółką obrotu detalicznego, która dostosowuje się do bardziej aktywnej walki o klienta w sposób odpowiadający zliberalizowanym rynkom. Wymagający uelastycznienia portfel kontraktów długoterminowych to również element związany z pewnym wyzwaniem. Aktywa regulowane, czyli sieć dystrybucyjna oraz ponad 2.500.000 tys. metrów sześciennych pojemności magazynowej. Jest to także obecność w segmencie wytwarzania, gdzie mamy ponad 4,5 gigawat zainstalowanej mocy cieplnej i 1 gigawat energii elektrycznej.

Poproszę następny slajd. Obszary realizacji kluczowych działań strategicznych zostały podzielone na cztery zasadnicze pola. Pierwsze z nich, priorytetowe dla inwestycji i rozwoju spółki, to upstream, czyli poszukiwania i wydobycie. Mając na uwadze dotychczasowe kompetencje spółki, a także rosnące znaczenie dostępu do zdywersyfikowanego portfela złóż surowców oraz rolę owego portfela dla rentowności firmy, upstream jest zasadniczo najważniejszą dźwignią dalszego rozwoju Grupy Kapitałowej.

Drugie pole to rynek gazu ziemnego. Historycznie PGNiG posiadało tutaj wiodącą pozycję, która została nadwątlona na skutek procesu liberalizacji. Tak jak wspomniałem wcześniej, są tutaj dwa zasadnicze ryzyka, w tym problem ryzyka cenowego, przed którym stoi spółka. Istotny priorytet będzie kładziony na działania zmierzające do trwałej zmiany portfela pozyskania gazu przede wszystkim poprzez trwałą zmianę formuł cenowych. Drugi obszar priorytetowego działania na rynku gazu ziemnego to ograniczenie spadku wolumenu gazu, który spółka plasuje na rynku polskim po to, żeby uniknąć ryzyka związanego z klauzulą take-or-pay.

Trzecie pole to infrastruktura gazowa i energetyczna. Posiadane przez Grupę Kapitałową aktywa zarówno w obszarze infrastruktury sieciowej, magazynowania gazu, jak i wytwarzania energii elektrycznej czy ciepła są źródłem przewidywalnych, atrakcyjnych przychodów i przynoszą atrakcyjne stopy zwrotu. W ten sposób pełnią funkcję czynnika stabilizującego wyniki Grupy Kapitałowej oraz zwiększającego możliwość finansowania nowych projektów.

Czwarte pole kluczowych działań to optymalizacja modelu biznesowego. Liberalizacja rynku oraz zwiększająca się presja konkurencyjna na Grupę Kapitałową wymaga od Grupy Kapitałowej podjęcia działań w obszarze restrukturyzacji kosztów i skupiania się na segmentach kluczowych dla przyszłości firmy. Dotychczasowa rozbudowana zdecentralizowana struktura organizacyjna charakteryzowała się względnie niską efektywnością procesową i kosztową Grupy. Dlatego przewidywane, wdrażane programy poprawy efektywności czy uwolnienia kapitału zaangażowanego w działalność non-core, czyli działalność poboczną powinny przynieść zoptymalizowany model biznesowy.

Poproszę następny slajd. Przechodzę teraz do szczegółów, jeżeli chodzi o obszar poszukiwania i wydobycia. Na slajdzie pokazujemy wydobycie gazu ziemnego i ropy naftowej przez PGNiG w kraju w roku 2013. Wydobycie gazu było na poziomie 4.200.000 tys. metrów sześciennych. Jest to łączne wydobycie w przeliczeniu na gaz wysokometanowy. Wydobycie ropy naftowej było na poziomie 815 tys. ton. Dotychczasowe wydobycie w trzech pierwszych kwartałach roku jest pokazane w prawej części wykresu. Planowane wydobycie na cały rok 2014 jest na bardzo zbliżonym poziomie 4.100.000 tys. metrów sześciennych gazu ziemnego i 785 tys. ton ropy naftowej.

Na kolejnym slajdzie mamy ogólne zestawienie liczby otworów wykonywanych w ramach prac poszukiwawczych i eksploatacyjnych. W roku 2013 wykonano dwadzieścia sześć otworów. Były to otwory zakończonych. Dodatkowo w realizacji było pięć otworów. Ich realizacja przeciągnęła się na rok 2014. W roku 2014 dotychczas zakończono dwadzieścia cztery otwory, a siedem jest w realizacji. A więc poziom jest utrzymany. Istotne jest, że tutaj doszło do pewnego ograniczenia kosztów, dlatego że otwory wykonane w roku 2013 kosztowały 502.000 tys. zł, natomiast te w roku 2014 dotychczas kosztowały 385.000 tys. zł.

Kolejny slajd. Dalsze działania w ramach obszaru upstream w kraju dotyczą, po pierwsze, intensyfikacji wydobycia krajowego ze złóż konwencjonalnych. W ramach działań intensyfikacyjnych należy wymienić wykorzystanie najnowszych technologii takich jak Enhanced Oil lub Gas Recovery. Były one już stosowane na złożach BMB czy LMG. Następnie przyspieszenie zagospodarowania złóż węglowodorów oraz zwiększenie tempa

sczerpywania złóż. Drugi istotny element to potwierdzenie geologicznego i ekonomicznego potencjału złóż typu shale gaz. Wyniki uzyskane na skutek dotychczas prowadzonych odwiertów obecnie znajdują się w fazie analiz. Pod koniec roku 2014 rozpoczęta zostanie druga faza odwiertów w rejonie Pomorza. Wszystkie te prace w perspektywie roku 2016 pozwolą nam oszacować komercyjne zasoby gazu niekonwencjonalnego w rejonie Pomorza, jak też określić niezbędne wydatki konieczne do poniesienia w celu dostarczenia gazu na rynek.

Poproszę kolejny slajd. Na tym slajdzie przedstawione są działania za granicą. Jest tu przykład transakcji zakupu złóż dokonanego przez PGNiG Upstream International od spółki Total. Transakcja dotyczyła udziału w trzech złożach produkcyjnych oraz jednego projektu będącego w fazie zagospodarowania. Mamy tutaj do czynienia z udokumentowanymi zasobami wydobywalnymi na poziomie około 33.000 tys. boe (barrels of oil equivalent). Cena nabycia w wysokości blisko 2.000.000 tys. koron norweskich jest pomniejszona o przepływy z węglowodorów wyprodukowanych już w roku 2014. A więc to, co faktycznie spółka musiała dopłacić, to kwota przekraczająca niewiele 500.000 tys. zł. Była to jedynie połowa ceny. Kiedy spojrzymy na dolną część slajdu, mamy tam prognozę wydobycia gazu i ropy w Norwegii. Na pierwszym wykresie pokazujemy wydobycie ze złóż Skarv i Snadd, czyli tych, które były w portfelu PGNIG Upstream International wcześniej, przed transakcją. Na prawym wykresie pokazane są nowe złoża po transakcji, złoża Morvin, Wilje, Vale oraz złoże na szaro, które jest do zagospodarowania, czyli Gina Krog. Transakcja jest komplementarna względem dotychczasowego wydobycia. W momencie, kiedy w latach 2015, 2016, 2017 istotnie zacznie spadać wydobycie ze złóż Skarv i Snadd, wzrośnie wydobycie z zakupionych złóż poto, żeby utrzymać pewien stabilny poziom produkcji z tych złóż.

Na kolejnym slajdzie przedstawiamy zakres współpracy z partnerami zewnętrznymi przy realizacji projektów poszukiwawczo-wydobywczych. Tutaj należy wymienić LOTOS Petrobaltic, z którym współpracujemy na koncesji Kamień Pomorski, Chevron, z którym jesteśmy obecni na czterech koncesjach poszukiwawczych w rejonie Polski południowo -wschodniej, San Leon Energy, FX Energy Poland, z którym współpracujemy przy czterech projektach, a także Orlen Upstream oraz Eurogas Polska i Energię Bieszczady. Współpraca z owymi podmiotami co do zasady służy dwóm celom, czyli podziałowi kosztów i ryzyka, związanych z projektami poszukiwawczymi, a po drugie, pozyskiwaniu wiedzy, zwłaszcza od partnerów zagranicznych, jeżeli chodzi o technologie, z którymi dotychczas spółka miała ograniczoną styczność.

Przechodząc do obszaru rynku gazu ziemnego, na kolejnym slajdzie przedstawiamy w telegraficznym skrócie, jak w gruncie rzeczy szybko przebiega proces liberalizacji rynku gazu w Polsce. Pomimo że jest to rozłożone na lata, istotne jest skupienie się, dostrzeżenie tego, jak dużo zjawisk już zachodzi. Pierwszy fundamentalny obszar to dostęp do infrastruktury. Tutaj w pierwszym kroku mieliśmy do czynienia z unbundlingiem właścicielskim operatora systemu przesyłowego, dzisiaj spółki Gaz-System, następnie unbundlingiem prawnym operatora systemu dystrybucyjnego oraz operatora systemu magazynowania. Te wszystkie procesy umożliwiają wszystkim podmiotom uczestniczącym na rynku pełny, na równych zasadach dostęp do infrastruktury bez żadnych ograniczeń, co sprawia, że alternatywne względem PGNiG podmioty na rynku gazu mogą swobodnie podejmować konkurencję z naszą spółką. Dalsze elementy wiążą się z udostępnianiem nowych zdolności importowych, co nieustająco postępuje. Również w tym tygodniu rozpoczęły się aukcje na dodatkowe zdolności importowe z kierunku zachodniego, które mają być udostępnione od dnia 1 stycznia przyszłego roku. Wprowadzenie rewersów fizycznych i wirtualnych na interkonektorach to również element rozwoju zdolności importowych. Jest to także udostępnianie nowych zdolności magazynowych. W tym roku przez naszą spółkę zostały udostępnione nowe zdolności magazynowe. Trwają dalsze prace w czterech magazynach, zmierzające do udostępnienia nowych zdolności magazynowych.

Drugi obszar to kalkulacja taryf. Tutaj zostały wprowadzone taryfy entry-exit, a także nowy model taryfowy polegający na rozdziale obrotu paliwem gazowym od usługi sieciowej. Stawki są kalkulowane w niezależny sposób.

Trzeci obszar to uwalnianie rynku gazu, czyli wprowadzenie obliga giełdowego, uruchomienie rynku gazu na Towarowej Giełdzie Energii oraz rozwój oferty produktowej na Towarowej Giełdzie Energii, co również jest pewnym procesem. W zasadzie, może nie co kwartał, ale co pół roku na Towarowej Giełdzie Energii mamy dostępne nowe produkty. Tak rozwija się rynek. Wraz ze wzrostem obrotów na giełdzie towarowej możemy spodziewać się też kolejnych nowych produktów.

Podkreślenia wymagają też zmiany po stronie popytu na gaz ziemny. Wspomniany już wcześniej brak długoterminowego wsparcia dla kogeneracji gazowej, niestabilność, jeżeli, chodzi o prognozę popytu na gaz ziemny. Drugi element to zaopatrywanie się przez dużych odbiorców w gaz ziemny z alternatywnych źródeł. Duzi odbiorcy korzystając z efektów liberalizacji rozwoju mocy przesyłowych na granicy zwłaszcza z kierunku zachodniego korzystają z gazu, jaki kupują bezpośrednio na rynkach zachodnich, które w tym momencie mogą być konkurencyjne względem taryfy PGNiG. W ten sposób tworzy się też przestrzeń dla konkurencji. Ostatni element to problem niższego od wcześniej przewidywanego udziału gazu w transformacji energetyki na niskoemisyjną. Zwłaszcza w komunikatach płynących od regulatorów europejskich gaz był traktowany jako paliwo przejściowe do gospodarki niskoemisyjnej. Natomiast ostatecznie ceny uprawnień do emisji dwutlenku węgla okazały się zbyt niskie, żeby wspierać ów proces, co również w pewien sposób zaburza prognozowanie popytu w średnim i dłuższym terminie.

Na kolejnym slajdzie pokrótce przedstawiamy kształt obliga giełdowego. W skrócie przypomnę, że jest to obowiązek sprzedaży docelowo nie mniej niż 55% gazu na giełdzie towarowej. W przypadku polskiego rynku oznacza to konieczność sprzedaży na giełdzie około 7.000.000 tys. metrów sześciennych gazu ziemnego rocznie. W przypadku niedochowania owego obowiązku Prezes Urzędu Regulacji Energetyki może nałożyć karę pieniężną w wysokości do 15% rocznego przychodu przedsiębiorstwa. A zatem jest to obwarowane bardzo rygorystyczną sankcją.

Na kolejnym slajdzie pokazujemy, w jaki sposób obligo giełdowe doprowadziło do zmian struktury rynku gazu ziemnego. Obligo giełdowe w pierwszej kolejności zostało wprowadzone na rynku energii elektrycznej. Tam jednak zostało wprowadzone pomiędzy podmiotami prowadzącymi działalność w segmencie wytwarzania i podmiotami prowadzącymi działalność w segmencie obrotu. Z uwagi na zintegrowanie w Polsce produkcji, czyli odpowiednika wytwarzania energii elektrycznej oraz obrotu w ramach jednego przedsiębiorstwa, jakim jest PGNiG, do sprzedaży na giełdzie został zobowiązany podmiot dostarczający gaz do sieci. W tym momencie nastąpiła pewna konieczność. Ze względów strukturalnych realizacja obliga nie byłaby możliwa, na giełdzie nie byłoby takiego popytu, żeby przeprowadzić przez nią wolumen 55% gazu metanowego. Pojawiała się podaż, ale nie pojawiał się popyt. Konieczne więc było wyodrębnienie spółki obrotu detalicznego tak, żeby po stronie detalicznej giełdy również pojawił się istotny podmiot. W tym momencie mechanizm zaczął funkcjonować. Kiedy spojrzymy na dolną część slajdu, zobaczymy, że spółka obrotu detalicznego konkuruje z alternatywnymi dostawcami, pozyskuje gaz z dokładnie tego samego źródła, na takich samych warunkach, na podstawie transparentnie kształtowanej ceny. To tak naprawdę otwiera pole do wzrostu konkurencyjności rynku, do konkurencji kosztowej oraz w zakresie jakości obsługi klienta.

Na kolejnym slajdzie przedstawiamy wzrost wolumenu transakcji na rynku terminowym i spot według daty dostawy. Kiedy spojrzymy na wykres, okaże się, że dokładnie widać moment, w którym nastąpiło wyodrębnienie spółki obrotu detalicznego. Wówczas obroty na giełdzie towarowej drastycznie skoczyły.

Teraz możemy przejść dwa slajdy. Na podstawie ustawy dotyczącej generalnie sukcesji nastąpiło rozdzielenie pomiędzy PGNiG S.A. – i w ramach niego oddziałem obrotu hurtowego – oraz PGNiG Obrót Detaliczny jako odrębną spółkę detaliczną. Dokonano rozdziału portfela klientów. W PGNiG S.A. pozostali klienci spełniający łącznie dwa kryteria. Po pierwsze, są to klienci przyłączeni do sieci przesyłowej lub sieci dystrybucyjnej, ale wyłącznie na wysokim ciśnieniu, a także klienci posiadający roczne zużycie powyżej 25.000 tys. metrów sześciennych. To, jeżeli chodzi o odbiorców końcowych. Chodzi więc o takich odbiorców końcowych, którzy pobierają tak duży wolumen, że zasad-

niczo są traktowani jak odbiorcy hurtowi. Taką mają charakterystykę. Są też właściwi odbiorcy hurtowi. W spółce obrotu detalicznego są wszyscy mniejsi odbiorcy, czyli ci, do których rzeczywiście możemy stosować podejście detaliczne.

Na kolejnym slajdzie prezentujemy problem portfela kontraktów długoterminowych. Pokazujemy kwestie kontraktu jamalskiego, który opiewa na wolumen przekraczający 10.000.000 tys. metrów sześciennych z okresem obowiązywania do końca 2022 roku. Na początku listopada spółka wystąpiła do partnerów z wnioskiem o renegocjację ceny za gaz dostarczany na podstawie kontraktu. Podjęcie decyzji o złożeniu wniosku o renegocjację było wynikiem istotnych zmian, które miały miejsce na europejskim rynku energetycznym w ostatnich latach. Zasadnicze zmiany, jakie nastąpiły, uzasadniały wystąpienie spółki do partnera rosyjskiego o rozpoczęcie formalnej procedury renegocjacji. Jeżeli przyjrzymy się doświadczeniom historycznym z lat 2011-2012, zobaczymy, że procedura ta tak naprawdę uruchamia wielomiesięczny proces negocjacji. W przypadku poprzedniego podejścia rozpoczęto postępowanie arbitrażowe, które jednak się nie zakończyło, ponieważ spółki doszły do porozumienia na niwie handlowej.

Na kolejnym slajdzie pokrótce przedstawiamy model działalności na rynkach zagranicznych. Oprócz tego, że na spółkę jest wywierana pewna presja konkurencyjna na rynku krajowym w związku z liberalizacją, spółka ma także możliwość działalności na rynkach Europy Środkowo-Wschodniej, ze szczególnym uwzględnieniem rynków niemieckiego i austriackiego, potencjalnie też czeskiego, itd. Rynki niemiecki i austriacki zasadniczo funkcjonują prawie jak jeden. W obszarze tradingu rozwój działalności ma dotyczyć przede wszystkim optymalizacji portfela na poziomie Grupy Kapitałowej na rynkach płynnych Europy Zachodniej. Ma to także umożliwić rozwój tradingu w obszarze LNG.

Kolejny slajd dotyczy sprzedaży detalicznej. Chcielibyśmy pokazać tutaj cztery kanały, które pozwalają na dodatkowe uelastycznienie sposobu obsługi klientów indywidualnych. Jest to obszar działalności spółki obrotu detalicznego. Pierwszy z kanałów to contact center zarządzany centralnie. Drugi obszar to elektroniczne biuro obsługi klienta, które jest dostępne dla wszystkich klientów, a które umożliwia e-płatności, rozliczanie na podstawie eco-faktury, podawanie stanów licznika. Następnie mamy e-pasaż, gdzie klienci mogą zasięgnąć porad i opinii dotyczących poszczególnych produktów. Jest także strona internetowa oraz zdalne zawieranie umów poprzez stronę internetową, wykorzystywanie formularzy kontaktowych do wyjaśniania ewentualnych problemów z obsługą umów.

Na tym kończymy informację dotyczącą obszaru rynku gazu ziemnego. Przejdziemy teraz do infrastruktury gazowej i energetycznej. W dniu 1 lipca ubiegłego roku nastąpiło formalne połączenie spółek gazownictwa Grupy Kapitałowej. Na mapce znajdującej się na środku slajdu widzimy model rozproszony, który funkcjonował do połowy ubiegłego roku. Obecnie jesteśmy w modelu zintegrowanym, gdyż nastąpiło scalenie sześciu podmiotów w jeden. Przyświecały temu dwa cele. Po pierwsze, chodziło o spełnienie oczekiwań klientów poprzez optymalizację kosztów infrastruktury oraz wzrost sprawności sieci. Jako przykład możemy tutaj podać, że od momentu konsolidacji udało się nam skrócić czas wydawania warunków przyłączenia do sieci średnio z dziesięciu do ośmiu dni, a średni czas realizacji przyłączenia klienta ze stu siedemdziesięciu do stu pięćdziesięciu dni. Pierwsze efekty konsolidacji w obszarze poprawy jakości obsługi klienta są już widoczne. Drugi obszar, drugi cel to usprawnianie procesów wsparcia, procesów zarządczych, które mają przynieść istotne oszczędności, a także optymalizacja w zakresie realizacji inwestycji, ponieważ po konsolidacji środki na rozwój lokowane są w pierwszej kolejności w tych rejonach kraju, w których potrzeby rozwojowe są największe. A zatem nie jest tak, że każda spółka zarządza oddzielnie, co wcześniej skutkowało pewną nierównomiernością rozwoju.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Przepraszam. Rozumiem, że pan poseł Małecki nie jest zainteresowany informacją.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Jak najbardziej jestem zainteresowany. Mam natomiast wniosek praktyczny. Znaczną część stanowią informacje, które pan odczytuje, a które mamy. Myślę, że warto byłoby,

żebyśmy mogli ustosunkować się do tego w pytaniach, dlatego że każdy z nas dostał prezentację. Mamy jakieś wnioski. Słuchając prezentacji, odniosłem wrażenie, że w dużej mierze jest to odczytanie tego, co dostaliśmy w wersji elektronicznej czy papierowej. Dlatego jeżeli pozostała część Komisji uznałaby...

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Zapytamy innych członków Komisji.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Dokładnie taka jest moja propozycja.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Miałem wrażenie, że inni uczestnicy słuchają z zainteresowaniem. Proszę bardzo. Rzeczywiście w tej chwili możemy zakończyć prezentację i przejść do zadawania pytań. Czy jednak ktoś z państwa życzy sobie, żeby prezentacja była kontynuowana? Pytam członków Komisji Skarbu Państwa. Pan poseł Suski, proszę bardzo.

Poseł Marek Suski (PiS):

Mam kompromisową propozycję, żeby pan dokończył prezentację, ale koncentrując się tylko na pewnych kluczowych zagadnieniach tak, żebyśmy później mieli czas...

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

To znaczy, żeby był mniejszy poziom szczegółowości.

Poseł Marek Suski (PiS):

Niekoniecznie chodzi o mniejszy poziom szczegółowości, dlatego że niektóre szczegóły są interesujące, tylko o to, żeby wybrał pan najważniejsze elementy. Jest też prośba o niepowtarzanie, ponieważ podczas prezentacji pewne elementy były powtarzane kilka razy troszkę innymi słowami, ale były te same konkluzje. W przeciwnym razie przerwiemy, a być może na zakończenie jest jakaś ciekawa konkluzja albo coś takiego.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Szanowni państwo, poprosimy zatem o syntezę, puentę. Potem otworzę dyskusję i wówczas będziemy prosili pana dyrektora, żeby odpowiadał na bardziej szczegółowe pytania, jeżeli takowe się pojawią. Proszę bardzo.

Dyrektor departamentu PGNiG S.A. Piotr Szlagowski:

Dobrze. Dziękuję bardzo. Na kolejnym slajdzie z kluczowych informacji są podane nakłady inwestycyjne, jakie zostały poniesione na rozwój sieci dystrybucyjnej w latach 2013-2014. Są to odpowiednio kwoty 1.100.000 tys. zł w roku 2013 i 1.200.000 tys. zł w roku 2014. Pozwoli to na rozwój 1600 kilometrów nowych sieci. Zakres inwestycji jest dosyć istotny.

Na kolejnym slajdzie prezentujemy wzrost. Dolna część slajdu obrazuje nam planowany przyrost pojemności czynnej w magazynach gazu wysokometanowego. Dzisiaj jesteśmy już na poziomie 2.800.000 tys. metrów sześciennych pojemności magazynowej czynnej. Kolejne cztery magazyny znajdują się w fazie rozbudowy. Program przewiduje, że docelowo wszystkie magazyny łącznie z gazem zaazotowanym mają mieć pojemność 3.300.000 tys. metrów sześciennych w perspektywie roku 2021.

Na kolejnym slajdzie mamy krótką informację o kluczowych inwestycjach w segmencie wytwarzania realizowanych przez PGNiG Termika, czyli przez Elektrociepłownie Stalowa Wola, Siekierki, Żerań i Pruszków.

Przejdę teraz do omówienia dalszej części dotyczącej ładu korporacyjnego. Jeżeli chodzi o zmianę modelu biznesowego, zostało wprowadzone porozumienie o wspólnych zasadach współpracy pomiędzy podmiotami z Grupy Kapitałowej tak, żeby zapewnić spójne realizowanie strategii przez wszystkie spółki. Jest to swego rodzaju porozumienie parasolowe, holdingowe, które umożliwia wdrażanie jednolitych, optymalizujących procedur we wszystkich spółkach z Grupy Kapitałowej. Eliminuje to wewnętrzną konkurencję, działanie spółek we względnej niezależności, zapewnia, że kierunek ich działania jest w pewien sposób zorkiestrowany, zharmonizowany.

Na kolejnym slajdzie mamy krótkie omówienie koncentracji na działalności podstawowej. Jak wcześniej wspominałem, kiedy mówiliśmy o pewnych problemach dotyczących modelu biznesowego, nasze analizy wskazują, że następowała zbyt duża koncentracja na działalnościach związanych z działalnością poboczną spółki, tzw. działalnością non-core, na zarządzaniu zbędnymi z punktu widzenia celu Grupy Kapitałowej nieruchomościami, gruntami, budynkami, itd. Przeprowadzamy teraz szczegółowe analizy, które pozwolą na określenie ścieżki postępowania w kontekście zbycia tych spółek, tych aktywów, które nie są związane z podstawową działalnością Grupy Kapitałowej tak, żeby skupić się na jej podstawowych elementach.

Na kolejnych slajdach przedstawiamy pokrótce informację dotyczącą Exalo Drilling oraz konsolidacji w tej spółce, informację dotyczącą połączenia pięciu spółek wiertniczo-serwisowych w jedną, konsolidacji ich najpierw w spółce PGNiG Poszukiwania, a następnie w Exalo. W dniu obecnym spółka Exalo znajduje się dosyć trudnej sytuacji ekonomicznej, ponieważ po zagregowaniu pięciu spółek w jeden podmiot w roku 2012 odnotowała ona stratę na poziomie 73.000 tys. zł i łączne zadłużenie na poziomie 60%. W roku 2013 strata wynosiła istotnie mniej, dlatego że tylko 10.000 tys. zł. Istotne jest natomiast prowadzenie dalszych działań naprawczych, między innymi poprzez optymalizację kosztów, ustabilizowanie sytuacji płynnościowej i wdrażanie programu poprawy efektywności oraz programu naprawczego.

Do spółki PGNiG Technologie wniesiono udziały czterech spółek z segmentu budowlano-montażowego. W tym wypadku celem było wyeliminowanie wewnętrznej konkurencji pomiędzy różnymi podmiotami z Grupy Kapitałowej oraz osiągnięcie – poprzez połączenie – efektów skali i synergii. W przypadku PGNiG Technologie obecna sytuacja również jest trudna, ponieważ cała branża notowała niskie wyniki i sygnalizowała wiele problemów, w tym problemy płynnościowe. Są to pochodne problemów w całej branży budowlanej. PGNiG Technologie ma pewne problemy. Strata netto w roku 2013 wyniosła 20.000 tys. zł. W roku 2014 na razie nie uległa ona istotnej poprawie.

Na kolejnych slajdach – jest to już ostatni element – opisujemy program poprawy efektywności, który obejmuje całą Grupę Kapitałową. Docelowo ma on przynieść 800.000 tys. zł oszczędności począwszy od roku 2016. Celem programu jest wzrost efektywności zarówno po stronie kosztowej, jak i inwestycyjnej, czyli zwiększenie efektywności wydatkowania środków. Program został podzielony na trzy grupy, a w ich ramach na osiemnaście inicjatyw. Pierwsza grupa to inicjatywy dedykowane poszczególnym segmentom działalności Grupy Kapitałowej. Widzimy to na następnym slajdzie. Druga grupa to inicjatywy przekrojowe, które dotyczą wszystkich segmentów działalności. Są to inicjatywy dotyczące kosztów pracy, podatków, kosztów administracji, ubezpieczeń, obszaru IT i działalności w obszarze zakupów. Ostatnia grupa to inicjatywy dotyczące efektywności wydatkowania środków inwestycyjnych. Chodzi o plany wydatków inwestycyjnych, dezinwestycje majątkowe i kapitałowe oraz optymalizację kosztów w segmencie poszukiwania i wydobycia, która dotyczy oddziału geologii i eksploatacji. Na tym kończy się nasza prezentacja. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję, panie dyrektorze. Wrócimy do takiej kolejności, jaka została wcześniej ukształtowana poprzez zgłoszenia. Pan poseł Jaworski, pan poseł Suski, a potem pan poseł Małecki. Proszę bardzo.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Dziękuję bardzo. Mam pytanie do prezesa PGNiG, pana Zawiszy w sprawie drugiej prezentacji. Na samym początku był slajd dotyczący zmian otoczenia regulacyjnego. Mam w związku z tym dwa pytania. Po pierwsze, w jakim zakresie kwestia niepewności co do skali opodatkowania wydobycia węglowodorów oraz zmiany w Prawie geologicznym i górniczym obecnie wpływa na decyzje inwestycyjne PGNiG? Czy ma to jakieś korelacje, jakieś przełożenie? Po drugie, czy pan prezes może nam powiedzieć, jaki według zarządu PGNiG jest docelowy model opodatkowania wydobycia węglowodorów? Jesteście podmiotem, który chyba powinien mieć dużo do powiedzenia na ten temat. Chciałem zadać takie dwa pytania.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Opodatkowanie chyba ustala Sejm.

Poseł Andrzej Jaworski (PiS):

Chodzi o działanie spółki. Spółka w tym momencie wie, ile na tym traci i ile może zyskać.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję, panie pośle. Pan poseł Suski ma głos. Bardzo proszę.

Poseł Marek Suski (PiS):

Panie przewodniczący, szanowni państwo!

Jest tutaj zawartych dosyć dużo informacji. Wynika z nich pewnie także to, jaka jest sytuacja w Polsce oraz konkurencyjność polskiej gospodarki. Z tego, co było zawarte w prezentacji, dowiadujemy się o dużym spadku cen gazu na rynkach międzynarodowych oraz dosyć enigmatycznie o rozpoczęciu renegocjacji, rozmów cenowych z Rosją. Jednocześnie słyszymy, że podmioty, które działają sprowadzając gaz z innych kierunków, w tej chwili mają konkurencyjną cenę. Mam takie pytanie. Czy była robiona symulacja, ile tracimy z tego tytułu, że ceny gazu spadły? Mam na myśli światowe ceny rynkowe w stosunku do cen, jakie w tej chwili płacimy za gaz z Rosji? Ile ewentualnie jest konkurencyjności podmiotów, które weszły? Na ile, w jakim procencie wypierają one PGNiG z udziału w rynku? Przy takiej różnicy cenowej rzeczywiście za chwilę, może nie tak zaraz za chwilę, ale jeżeli potrwa to jeszcze trochę, to firmy te będą się rozwijać, co oczywiście daj Boże, tyle tylko że zagraża to PGNiG.

Kolejne pytanie dotyczy wpływu dywidendy. Mieliśmy powiedziane, jaka ostatnio była owa dywidenda. Proszę mi jednak powiedzieć, jak na przestrzeni ostatnich kilku lat wyglądała polityka dywidendowa i na ile wpływa ona na możliwości inwestycyjne PGNiG. Na wykresach było widać, że zakładany jest nawet spadek wydobycia własnego, krajowego. Czy w związku z tym zakładany spadek wydobycia w następnych latach – słyszałem, że może być niewielki wzrost – jest wynikiem planowej gospodarki? Czy jest wynikiem tego, że po prostu koszty są tak duże, że upływ z tytułu dywidendy nie pozwala na to, żeby je zwiększyć?

Kolejna sprawa to kwestia nowych odwiertów. Mam pytanie, jaki procent z wykonanych odwiertów natrafił na złoża. Czy są jakieś szacunki, jak obiecujące są owe złoża?

I kolejna sprawa. Być może źle to zrozumiałem, niemniej tak zrozumiałem, że połączenie pięciu spółek regionalnych spowodowało straty. Straty te w kolejnym roku zmniejszyły się, ale nadal są generowane. Czy zapowiedź wyzbycia się pewnego majątku, który jest niepotrzebny czy też uznany za niepotrzebny, jest związana z tym, że zlikwidowano pięć spółek, połączono je w jedną? Czy będzie to też wyprzedaż majątku po zlikwidowanych spółkach? Być może się mylę, ale jeżeli połączenie spółek generuje straty, to może nie było to korzystne działanie. Może w takim razie należy powrócić do tamtej struktury i nie wyprzedawać majątku, żeby nie zamknąć sobie drogi do ewentualnego powrotu do struktury, która nie generowała strat. Na dobrą sprawę nie wiem, jak to jest, ponieważ słyszałem z terenu, że oddalenie centrum decyzyjnego spowodowało pogorszenie zadowolenia klientów. Kiedy mieli spółki bliżej koło siebie, to twierdzili, że było łatwiej. Teraz pewne rzeczy trzeba jednak załatwiać z dużej odległości. Proszę więc tutaj o jakieś doprecyzowanie.

Kolejna sprawa to kwestia dopuszczenia partnerów zewnętrznych do poszukiwań. Chciałbym zapytać, na jakich warunkach się to odbywa. Czy jest to zlecanie poszukiwań? Czy partnerzy zewnętrzni wykonują je sami? Czy PGNiG jest udziałowcem zewnętrznych firm? Na jakich warunkach się to odbywa? Czy nie jest to zagrożone tym, że partnerzy zewnętrzni być może będą później posiadali jakieś możliwości utrudnienia albo podwyższenia kosztów wydobycia ewentualnie odnalezionych złóż? Na razie to na tyle. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Pan poseł Małecki. Bardzo proszę.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Dziękuję bardzo. Panie prezesie, na trzecim slajdzie pokazaliście państwo trzydziestoprocentowy spadek cen gazu na Towarowej Giełdzie Energii, tylko że porównaliście państwo styczeń do lipca, czyli szczyt z doliną w przypadku gazu ziemnego. Chyba nie powinno się tego robić, bowiem, po pierwsze, wahania zima-lato zawsze będą na korzyść cen letnich. Miniona zima była bardzo ciepła. A więc dużo gazu zostało w magazynach. Trzecia rzecz. Konsumenci wcześniej niż zwykle zaczęli robić zapasy na następną zimę. Był to kolejny czynnik sprzyjający spadkowi cen. Proszę o komentarz.

Druga sprawa z trzeciego slajdu. Informujecie państwo o wpływie zmian w Prawie geodezyjnym i górniczym, w systemie koncesjonowania działalności upstream. Pytam w związku z tym, czy sytuacja, że państwo polskie wreszcie poprzez zmianę systemu koncesjonowania zaczęło zmuszać do pracy spółki, które biorą koncesje – wcześniej zdaje się, że trzy razy potrafiliście państwo przedłużać koncesje i nie pracować na owych koncesjach – jest przez państwo postrzegana jako problem, bolączka, minus owego rozwiązania?

Przechodząc do slajdu siódmego chciałbym zapytać o pierwszą informację podaną w ramce C. Posiadane przez Grupę Kapitałową aktywa w obszarze infrastruktury sieciowej, magazynowania gazu oraz wytwarzania energii elektrycznej i ciepła są źródłem przewidywalnych, stabilnych przychodów i przynoszą atrakcyjne stopy zwrotu w relacji do ryzyka ponoszonego przez Grupę Kapitałową w tych segmentach działalności i w perspektywie nadchodzących lat aktywa te będą ważnym czynnikiem stabilizującym wyniki Grupy Kapitałowej oraz zwiększającym możliwości finansowania nowych projektów. I moje pytanie. Czy przez takie sformułowanie mamy rozumieć, że zyski z sieci dystrybucyjnych i magazynów będą wyrównywały straty z handlu gazem?

W ramce D podaliście państwo, że rozbudowana, zdecentralizowana struktura organizacyjna obniża efektywność procesową i kosztową Grupy Kapitałowej. Mam pytanie raczej adresowane do Ministerstwa. Bardzo żałuję, że pan minister Gawlik nie znalazł czasu na tak ważne posiedzenie Komisji. Wobec tego pytam panią dyrektor. W roku 2008 kiedy przyszedł nowy zarząd z panem prezesem Szubskim, panem wiceprezesem Dudzińskim, dokładnie chciał usprawniać procesy, struktury, itd. Wystarczy sięgnąć do ich wypowiedzi, do wywiadów. I pytanie do Ministerstwa. Co się stało, że do tej pory się to nie zrobiło?

Na slajdzie dziesiątym wskazaliście państwo na intensyfikację wydobycia. Pamiętamy, że przez całe lata zarówno Ministerstwo Skarbu Państwa, jak i spółka mówiły, że nie da się szybciej wydobywać. A teraz okazuje się, że się da. W związku z tym jest pytanie, kiedy PGNiG dowiedziało się, że da się wydobywać szybciej. Kiedy bez intensyfikacji wydobycia zacząłby następować spadek wydobycia gazu ziemnego w Polsce? Znów przywołuję panów prezesów Szubskiego i Dudzińskiego. Zdaje się, że w 2010 roku na posiedzeniu w Senacie pokazywali na wykresie krzywą, z której wynikało, że na obecnych złożach przy tym wydobyciu dojedziemy do 2015, 2016 roku, a później już będzie spadek wydobycia. Od tamtego czasu nie było odkryte zbyt wiele, nie było zbyt wiele zagospodarowanych złóż. W związku z tym chciałbym zapytać, kiedy będzie szczyt i kiedy według państwa będzie zjazd gazu.

Slajd dwunasty. Tutaj pytanie do Ministerstwa, ale będę też wdzięczny za opinię PGNiG. Dlaczego LOTOS porozumiał się CalEnergy w sprawie eksploatacji złóż na Morzu Bałtyckim, a nie porozumiał się z PGNiG? Zdaje się, że CalEnergy nie posiadał szczegółowego know-how w tym zakresie, posiadał pieniądze, ale pieniądze posiada też PGNiG. Dlaczego LOTOS nie współpracuje w tej sprawie z inną spółką Skarbu Państwa?

Na slajdzie trzynastym narzekacie państwo na brak długoterminowego wsparcia dla kogeneracji gazowej. Chciałbym zapytać, dlaczego zdaniem spółki, zdaniem Ministerstwa należałoby z pieniędzy konsumentów, z pieniędzy państwa wspierać właśnie kogenerację gazową, kiedy większość gazu należy importować i nie widać, żeby w jakiejś przewidywalnej przyszłości były to mniejsze wolumeny. Raczej będą większe. Nie ma mowy o wsparciu kogeneracji z biomasy. Ministerstwo Gospodarki wręcz broniło się przed wsparciem kogeneracji z biomasy, która w większości byłaby pochodzenia polskiego. Czy Ministerstwo może to w jakiś sposób wytłumaczyć? Jaka jest polityka rządu w tej sprawie?

Slajd piętnasty. Tutaj akurat byłbym wdzięczny za informację Urzędu Regulacji Energetyki. Czy celem proponowanej, popieranej i lobbowanej przez poprzedniego Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki liberalizacji rynku przez nałożenie ogromnych wolumenów do sprzedaży przez giełdę, zmniejszenie, zbicie udziału PGNiG w rynku... W tym wypadku winą PGNiG miało być tylko to, że jest monopolistą. Czy było to zasadne? Jaki jest efekt tego? Trochę poruszamy się w takiej sytuacji, w której nie za bardzo jest ruch. Dywersyfikacja przez giełdę raczej nie wypaliła.

Następnie chciałbym dowiedzieć się, jakie są plany spółki, jeżeli chodzi o budowę terminala pływającego w Zatoce Puckiej. Kiedy ów terminal może być oddany do użytku? Wpisaliście go państwo na listę do Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko na lata 2014-2020 jako projekt przeznaczony do finansowania.

Pytanie do Ministerstwa. Ministerstwo Skarbu Państwa nadzorowało prace nad nowelizacją ustawy terminalowej. Jako jedna z inwestycji został wpisany gazociąg Płońsk-Olsztyn. Ma on być budowany przez GAZ-System. Jednocześnie PGNiG znajdujący się w nadzorze Ministerstwa Skarbu Państwa do Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko wpisał gazociąg z Gdańska do Olsztyna. Gazociąg Płońsk-Olsztyn GAZ-Systemu jakoś nie został tam wpisany. Czy obecnie stusześćdziesięciotysięczny Olsztyn jest na tyle strategicznym miastem, że powinny prowadzić do niego dwa gazociągi wysokich ciśnień i dużych średnic?

Następna rzecz z Programu Operacyjnego Infrastruktura i Środowisko. Z jednej strony PGNiG wpisał inwestycję z Kosakowa pod Gdynią do Bydgoszczy, a z drugiej strony przedstawiciele GAZ-Systemu na jednym z tegorocznych posiedzeń Komisji do spraw energetyki bądź Komisji Gospodarki twierdzili, że odcinek Włocławek-Gdańsk ma zbyt dużą przepustowość. Dlaczego działania PGNiG czy raczej Polskiej Spółki Gazownictwa nie zostaną skoordynowane na poziomie właścicielskim i po prostu nie powstanie gazociąg Kosakowo-Trójmiasto-Włocławek przez Bydgoszcz?

Na slajdzie dwudziestym informujecie państwo o nowych zagranicznych rynkach. Chciałbym uzyskać informacje, jak przedstawiają się obecne możliwości techniczne i kontraktowe sprzedaży gazu z Polski do Niemiec poprzez punkt w Lasowie oraz do Czech poprzez punkt w Cieszynie. Jeżeli będziemy mieli dobre relacje cen gazu w Polsce i w państwach ościennych, to czy PGNiG ma możliwości sprzedaży gazu do tych państw? Jeżeli tak, to w jaki sposób?

Na slajdzie dwudziestym pierwszym informujecie państwo o e-pasażu. W e-pasażu w zakładce katalog produktów znajdujemy produkty trzech firm niemieckich, jednej francuskiej, ale nie ma polskiego producenta kotłów i podgrzewaczy gazowych, firmy Termet. Podkreślacie państwo narodowy charakter spółki. Jesteście w nadzorze Ministerstwa Skarbu Państwa, ale wstydzicie się, z jakichś powodów nie polecacie polskiego producenta, którego wyroby chyba nie odbiegają od produktów trzech niemieckich i jednej francuskiej firmy. Proszę o wyjaśnienie tego.

Na slajdzie dwudziestym czwartym wspominacie państwo o magazynach gazu. Jest tam także Kosakowo. Proszę o komentarz po przegranym rok temu referendum w gminie, co uniemożliwiło rozbudowę magazynu z 250.000 tys. do 500.000 tys. metrów sześciennych.

Slajd osiemnasty obrazuje między innymi problemy Exalo Drilling. Spółka ta miała wejść na giełdę. Były kolejne wywiady, kolejne komunikaty, kolejne zapowiedzi. Tak się nie stało. Dlaczego sytuacja Exalo jest taka trudna? Trudna jest również sytuacja PGNiG Technologie. To też jest zastanawiające, bowiem przez ostatnie siedem lat w zakresie infrastruktury gazowej w Polsce spółki zależne od Skarbu Państwa zleciły prace budowlano-remontowe na kwotę minimum 8.000.000 tys. zł. Jednocześnie spółka wykonawcza PGNiG od kilku lat chwieje się, słania się na nogach. Tak naprawdę w każdej chwili może znaleźć się w bardzo trudnej sytuacji. Jak była prowadzona owa spółka? Jaki był nadzór korporacyjny nad nią, skoro w tak sprzyjających warunkach nie potrafiła nawet wyjść na zero? Będę wdzięczny za udzielenie odpowiedzi na moje pytania.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo, panie pośle. Pan poseł Rojek, pan przewodniczący Najder, pan poseł Zubowski. Bardzo proszę.

Poseł Józef Rojek (KPSP):

Może nie będę tak długo męczył, ale troszeczkę pomęczę.

Panie przewodniczący, szanowni państwo, panie prezesie!

Przed chwilą kolega zadał pytanie o możliwości sprzedaży naszego gazu na zewnątrz odbiorcom zagranicznym. Ze swej strony chciałbym natomiast zapytać o zakupy gazu na dzień dzisiejszy. Troszeczkę było o tym powiedziane. Chciałbym wiedzieć, jaka jest elastyczność firmy. Z jednej strony mamy podpisaną umowę z Rosjanami, która obliguje nas, zobowiązuje do pobierania gazu i płacenia ustalonych cen. Pamiętam jeszcze jak pan minister Budzanowski pocieszał wszystkich Polaków. Pan premier również pocieszał, że obniżyliśmy cenę gazu rosyjskiego i teraz Polacy będą mieli dobrze. Natomiast jako odbiorca gazu, panie prezesie, przy tym samym zużyciu płacę troszkę więcej. Wszyscy przychodzą do mnie do biura i pytają się: „Jak to jest?”. Polacy czekają na obniżenie cen gazu, jeżeli chodzi o zużycie indywidualne. Jak to jest dzisiaj z zakupem gazu? Mamy takie możliwości. Gaz na Zachodzie jest dużo tańszy. Mamy połączenia, interkonektory i możemy to robić. Chciałbym usłyszeć to od pana, panie prezesie.

Sprawa druga wiąże się z moim spostrzeżeniem. Od 2005 roku pracuję w Komisji Skarbu Państwa. Byłem na każdym posiedzeniu Komisji, kiedy omawialiśmy sprawę PGNiG. PGNiG od tego czasu przechodziło przez różne historie, nie da się ukryć, że zależne od polityki, jak też od uwarunkowań zewnętrznych. Dzisiaj w państwa wypowiedzi przewinął się wątek transformacji. Słyszę to od 2005 roku. Panie prezesie, co to znaczy? Pochodzę z Tarnowa. Patrzę na Karpacką Spółkę Gazownictwa, na PGNiG Technologie, itp. Nie dostrzegam pozytywów nawet w wypowiedziach pracowników. Są raczej negatywy, tym bardziej, że ostatni pan, który się wypowiadał, powiedział, że właśnie PGNiG Technologie ma problemy. Wiem, że kiedy funkcjonowało jako spółka w Pogórskiej Woli zawsze miała zysk i naprawdę prezentowała się innowacyjnością. Zostały połączone cztery spółki i dzisiaj jest klapa. Co to jest? Panowie, czy nie dostrzegacie tego, że pytają o to ludzie nawet nie zainteresowani branżowo?

Ktoś na pana czeka, panie prezesie. Myślę, że nie ci. Będę kontynuował, chyba, że pan przewodniczący... Chociaż chciałbym, żeby pan prezes słyszał, dlatego że mam wiedzę. Dobrze?

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Pan poseł będzie kontynuował, tak? Nie trzeba przerywać.

Poseł Józef Rojek (KPSP):

Będę kontynuował, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Bardzo proszę. Absolutnie jest za. Jest pani dyrektor, są panowie dyrektorzy. Proszę.

Poseł Józef Rojek (KPSP):

Pan będzie słyszał. Będzie też zapisane w protokole.

To samo dotyczy konsolidacji spółek, pięciu spółek, o których mówił mój kolega Marek. Przecież nie chcę tutaj kablować, ale kiedy słyszę, że gazeta ze stycznia do Tarnowa przychodzi z centrali w marcu, to, ludzie kochani, co to jest. Rozumiem, że lepiej jest zarządzać, kiedy wszystko ma się w jednej ręce, ale, drodzy państwo, skoro Platforma Obywatelska jest obywatelska, to jako oponent owej ideologii oczekiwałem, że raczej będzie rozproszenie decydentów w terenie. Po co to wszystko skupiać w Warszawie? O co tu chodzi? Spekuluję, o co chodzi, ale nie będę teraz wypowiadał się na ten temat. Słuchając w tej chwili wypowiedzi, widzę, że dzieje się źle. Mało tego, transformacja od roku 2005 poczyniła szkody. Poczyniła, takie szkody w zatrudnieniu, że chciałbym usłyszeć, jaki jest stan zatrudnienia. Przecież rozmawiałem z różnymi osobami, nawet z panią prezes Piotrowską-Oliwą. Mówiła: „Muszę, muszę”. Dlaczego „muszę”?

Poseł Marek Suski (PiS):

Bo będzie lepiej.

Poseł Józef Rojek (KPSP):

Naturalnie, bo będzie lepiej. Tylko, że nie widzimy owego „lepiej". Dlatego oczekuję, myślę, że panowie przekonacie mnie tutaj. Być może jestem w błędzie, ale rozmawiam z ludźmi w terenie. Kiedy słyszę, że PGNiG zamierza zwolnić w Tarnowie pięćset ludzi, to tylko Tarnów zamknąć i koniec. Nie wiem, czy jest to prawda czy nie, ale tak przekazują media. Skądś mają informacje. Panowie, tak nie da się prowadzić polityki, ponieważ jest to firma giełdowa. Nie da się tak tego prowadzić. To o transformacji. Wiem, że menadżer, pan prezes odpowie mi tak: „Panie pośle". Prezes zawsze będzie mówił, że spółka jest w permanentnej transformacji, ponieważ też musi się dopasowywać do warunków. Przecież wszyscy to rozumiemy. Ale czy tak? Jeżeli widać, że coś nie idzie w danym kierunku, trzeba to skorygować. Dzisiaj w Sejmie paramy się np. sprawami szkolnictwa. Przed laty, pięć, siedem lat temu można było dostrzec, że szkolnictwo zawodowe i technika trzeba przywrócić, ponieważ na rynku nie mamy ludzi do pracy. Mówi się, że będziemy sprowadzać z zagranicy, a tutaj nasi młodzi ludzie czekają na pracę. Jest to rzecz tego typu. Przepraszam za porównanie.

Panie prezesie, drodzy państwo!

Moje drugie spostrzeżenie. Myślę, że ktoś tutaj kogoś okłamuje i to okłamuje globalnie. Górnikom obiecuje się, jak to będą mieć dobrze, że będziemy wydobywać węgiel, przyszłość to węgiel, pakiet klimatyczno-energetyczny. Dostrzegam, że gaz zaczyna wypierać węgiel. Tak dzieje się też w Europie. Trzeba powiedzieć prawdę. Trzeba przyjąć jakąś strategię. Albo gaz, albo węgiel. A nie cyganić ludzi. Dlatego oczekuję, żeby decydenci, żeby pani premier w końcu po rozmowach, po strategii do roku 2030, roku 2050, o której dzisiaj mówi się w Sejmie... Tylko że mało mówi się do roku 2020, oczywiście oprócz tych środków, które niby będą do nas płynęły z Unii. Coś tutaj jest nie tak.

Panie prezesie, chciałbym, żeby odniósł się pan do tego. Byliśmy razem w gazoporcie. Jest pytanie, czy PGNiG jest przygotowane do rozprowadzenia zregazyfikowanego gazu. Myślę, że w końcu w przyszłym roku uruchomimy gazoport, chociaż założyłem się z panem ministrem Karpińskim, że nie będzie to na wiosnę, tylko pewnie we wrześniu. Zobaczymy. Może pan powie mi na ten temat więcej i lepiej, coś bardziej optymistycznego. Ucieszę się wówczas.

Panie prezesie, jeszcze sprawa odwiertów. Nie bardzo zrozumiałem, czy spółka prowadzi odwierty w zakresie gazu łupkowego czy w zakresie gazu konwencjonalnego. Kiedy widzimy, że w tej chwili ceny ropy i gazu spadają, to musimy zastanowić się, czy to się w ogóle opłaca. To znaczy nie my, dlatego że my jeżeli mamy zasoby, to się cieszymy, tylko, czy firmy nie powiedzą, że nie będzie im się to opłacało. Skalkulują to sobie, odejdą i na tym się skończy wielki plan wydobycia u nas gazu łupkowego. Chciałbym usłyszeć, co pan jako fachowiec powie w tej sprawie. Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękujemy bardzo, panie pośle. Pan przewodniczący Jacek Najder. Bardzo proszę.

Poseł Jacek Najder (TR):

Postaram się zadać pytania w sposób w miarę skondensowany. Postaram się również odnieść do slajdów, podobnie jak moi poprzednicy. Konkretnie interesuje mnie sprawa Exalo Drilling chociażby z racji terytorialnej. Siedziba spółki jest w moim okręgu, w związku z czym mam pytanie. Wspomnieliście państwo, że dzięki obniżeniu kosztów prac poszukiwawczych zaoszczędziliście państwo około 80.000 tys. zł. Rozumiem, że poszukują państwo złóż głównie poprzez Exalo. Co za tym idzie, na slajdzie dwudziestym ósmym jest przedstawiony wynik finansowy, który jest ujemny. Pamiętam dyskusję bodajże na posiedzeniu Komisji Skarbu Państwa w momencie łączenia dawnej Nafty Piła i innych podmiotów. Rozumiem, że także podmioty z planszy dwudziestej dziewiątej wchodzą w strukturę Exalo. Teraz mamy pytanie. Czy ujemny wynik techniczny wynika z tego, że w skład Exalo Drilling wchodzą również podmioty, które, łagodnie mówiąc, były mniej wydajne? O ile dobrze pamiętam, Nafta Piła miała dosyć wysoką wydajność. Zaangażowanie technologiczne, jak też doświadczenie podmiotu były dosyć

wysokie. W związku z tym rozumiem, że na skutek konsolidacji miało dojść do obniżenia kosztów wydobywczych. Utworzony podmiot Exalo miał też generować koszty. Rozumiem, że w tym momencie jesteśmy w połowie transformacji Exalo, w celu optymalizacji kosztów, optymalizacji tempa i efektywności wydobycia wyzbywamy się tych elementów, które są zdublowane. Czy jest plan, żeby Exalo miało dodatni wynik finansowy netto?

Chciałbym się również odnieść do kwestii kogeneracji. Pamiętam, kiedy było przedłużenie, a właściwie wznowienie żółtych certyfikatów na kogenerację gazową. Jak panowie słusznie zauważyli, cena uprawnienia do emisji CO2 dzisiaj jest bardzo niska. Wiemy, że ceny emisyjne prawdopodobnie pójdą w górę. Czy w związku z tym spółka przewiduje jakieś przygotowania, dokumentację pod przyszłe inwestycje kogeneracji CHP, żeby kiedy tylko pojawi się możliwość przedłużenia żółtego certyfikatu powyżej roku 2018, spółka mogła wdrożyć to w plan?

Jeszcze mały powrót do Exalo. Rozumiem, że spółka chciała znacząco obniżyć koszty poszukiwawcze. Chciałbym wiedzieć, czy dzięki konsolidacji koszty poszukiwawcze udało się państwu obniżyć tylko w związku z tymi elementami, które wchodzą w skład Exalo Drilling? Czy być może elementem składowym były też inne działania, których pochodną było obniżenie kosztów? Interesuje mnie to dlatego, że jak doskonale wiemy, sytuacja w górnictwie, w tym przypadku akurat węgla kamiennego, jest taka, że koszty wydobywcze są bardzo wysokie, natomiast tutaj państwu udało się je obniżyć. Chciałbym wiedzieć, jaka jest tego geneza? Czemu państwo zawdzięczają obniżenie kosztów? Jaka jest prognoza w zakresie dalszej optymalizacji kosztów wydobycia? Dziękuję bardzo.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękujemy bardzo, panie przewodniczący. Pan poseł Zubowski będzie kolejnym mówcą. Bardzo proszę.

Poseł Wojciech Zubowski (PiS):

Dziękuję. Panie przewodniczący, panie prezesie, pani dyrektor, szanowni państwo!

Na slajdzie czwartym wymieniono kluczowe zagrożenia dla PGNiG w najbliższym okresie, między innymi ryzyko niezbilansowania portfela Grupy Kapitałowej z uwagi na fakt, że portfel pozyskania gazu Grupy Kapitałowej składa się w istotnej części z kontraktów, których cena opiera się o notowania produktów ropopochodnych. Jest to kontrakt jamalski i kontrakt katarski. Zróżnicowanie formuł cenowych PGNiG oraz jego konkurentów niesie ze sobą ryzyko presji cenowej. Jednym z zagrożeń jest również obligo giełdowe dotyczące obrotów gazem. Jest pytanie, czy Grupa Kapitałowa dokonała oszacowania skali niezbilansowania swojego portfela z uwagi na poszczególne kontrakty, a także rosnącą presję cenową ze strony konkurencji oraz możliwe konsekwencje dla sytuacji finansowej Grupy, a tym samym jej wartości giełdowej. Jaka jest potencjalna wysokość strat z tego tytułu?

Panie prezesie, na jakim etapie obecnie znajdują się negocjacje z KATAR GAZ-em. Jakie koszty może za sobą pociągnąć nieodebranie przez PGNiG zakontraktowanego gazu? Przypominam, że pytaliśmy o to poprzednią panią prezes, pytaliśmy na zamkniętym posiedzeniu Komisji Skarbu Państwa, jak pan pamięta, pytaliśmy też podczas wyjazdowego posiedzenia Komisji, podczas wizytacji budowy terminala LNG w Świnoujściu. Nie ma tutaj takiej informacji. Chciałbym zapytać, czy w kontrakcie z KATAR GAZ-em zawarto klauzulę umożliwiającą odsprzedanie kontraktu stronie trzeciej. Nie pytam o szczegóły, dlatego że nie są mi one potrzebne. Chciałbym tylko wiedzieć, czy jest klauzula zakazująca sprzedania kontraktu stronie trzeciej, szczególnie w kontekście pojawiających się ostatnio informacji medialnych dotyczących odsprzedania kontraktu przez Katarczyków Bankowi Merrill Lynch, z tego co pamiętam.

Jakie jest stanowisko PGNiG co do projektu budowy gazociągu Bernau-Szczecin? Czy nie obawiacie się państwo tego, że będzie to projekt alternatywny względem terminala LNG w Świnoujściu i tym samym może zagrozić przyszłym kontraktom, dostawom, które miałyby obejmować terminal w Świnoujściu? Czy Grupa Kapitałowa PGNiG przeprowadzała lub zlecała przeprowadzenie ekspertyz w zakresie wpływu obliga gazowego na sytuację Grupy Kapitałowej PGNiG? Czy wyniki takich analiz przekazano do Ministerstwa Skarbu Państwa? Chciałbym też zapytać, jaki procent gazu sprzedawanego

przez PGNiG w ramach obliga giełdowego zbywany jest innym podmiotom niż PGNiG Obrót Detaliczny. Czy jest to 100%, 90%? Liczę na to, że udzielicie państwo odpowiedzi.

Panie przewodniczący, chciałbym też zwrócić uwagę, że wielokrotnie obiecywał nam pan odpowiedzi na piśmie na różnego rodzaju pytania, które padały w trakcie posiedzeń Komisji. Chciałbym pana poinformować, że albo poczta nie działa, alba żadna spółka nie zdecydowała się na wysłanie odpowiedzi, ponieważ jako parlamentarzyści nie otrzymujemy ich. W tym momencie mamy godz. 17.35. Pytania są zadawane od czterdziestu pięciu minut. Mamy jeszcze stronę związkową. Pewnie kolejny raz będzie dziesięć minut na to, żeby ktoś udzielił odpowiedzi. Proszę, żeby tym razem pojawiły się one na piśmie.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Proszę o przekazanie w moim imieniu panu ministrowi, że jest taki problem, z prośbą o interwencję.

Poseł Wojciech Zubowski (PiS):

Kolejne pytanie. W prezentacji dotyczącej wyników finansowych na slajdzie ósmym znajdują się zsumowane w jednej pozycji handel, usługi, hurt i TGE, czyli Towarowa Giełda Energii. Jak kształtują się liczby w tej pozycji w rozbiciu na poszczególne elementy? Proszę o informację w formie pisemnej.

Pytanie do pani dyrektor. Czy w oparciu o dotychczasowe doświadczenia w zakresie wprowadzenia obliga nie należy zmienić zapisów dotyczących udziału gazu sprzedawanego za pośrednictwem giełdy? Jak rozumiem, powstanie PGNiG Obrót Detaliczny w zasadzie było spowodowane tylko i wyłącznie tym, że spółka po prostu musiała sprzedawać część gazu poprzez giełdę. Mamy obligo, mamy procenty, co roku które wzrastają. Jak patrzy na to Ministerstwo Skarbu Państwa?

Na slajdzie ósmym pokazano spadek w roku 2014 względem roku 2013 dokonywanego przez PGNiG wydobycia gazu ziemnego i ropy naftowej w kraju. Wydobycie planowane na cały obecny rok również jest mniejsze. Ale na slajdzie dziesiątym przedstawiliście państwo informację, że w ramach obszaru poszukiwań i wydobycia Grupa Kapitałowa PGNiG będzie intensyfikować wydobycie ropy naftowej i gazu ziemnego z wyeksploatowanych złóż konwencjonalnych w Polsce. Teraz jest pytanie, jakie złoża mają zapewnić wzrost wydobycia ropy i gazu ze złóż konwencjonalnych. W jakich przedziałach powinno się to kształtować do roku 2020?

Na slajdzie dwudziestym drugim zamieściliście państwo informację na temat konsolidacji spółek gazownictwa w Polską Spółkę Gazownictwa Sp. z o.o. Chciałbym zapytać, jakie osiągnięto, jakie są planowane oszczędności z tytułu konsolidacji spółek.

Jeszcze trzy pytania. Pierwsze dotyczy Exalo Drilling. Tutaj chciałbym zapytać, proszę państwa, jaki procent wszystkich kosztów spółki stanowią koszty pracownicze. Jak rozumiem, jest to główny element programu oszczędnościowego wprowadzanego w spółce. Czy sama redukcja kosztów pracowniczych bez pozyskania nowych kontraktów może doprowadzić do zbilansowania finansów spółki?

Chciałbym też zapytać o Naukową Grupę Doradczą, którą PGNiG niedawno powołało. Czy nie jest tak, że zadania owej grupy częściowo pokrywają się z zadaniami, które mają pracownicy spółki? Czy nie dochodzi tutaj do dublowania zakresu obowiązków bądź stanowisk?

Ostatnie pytanie. Proszę państwa, jakie środki w ostatnich dwóch latach były przeznaczone, były związane ze zleceniami czy z zamówieniami, które były przekazywane, kierowane do zewnętrznych firm consultingowych, doradczych, itp.? Na chwilę obecną to wszystko, panie przewodniczący.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję na chwilę obecną. Bardzo proszę. Kto z państwa chciałby jeszcze zadać pytania? Akurat przewodniczący nie będzie zabierał czasu Wysokiej Komisji. Proszę więc o udzielenie odpowiedzi.

Poseł Marek Suski (PiS):

Pewnie będziemy chcieli doprecyzować.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Pewnie będzie możliwość.

Poseł Marek Suski (PiS):

Tak długa prezentacja w zasadzie uniemożliwi wyczerpujące odpowiedzi.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Długa prezentacja jest zaletą. Chodzi o przekazanie informacji członkom Wysokiej Komisji. Proszę bardzo, pani dyrektor, panie prezesie.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Szanowni państwo, dziękuję za tak liczne pytania. Odbieram je w ten sposób, że państwa żywo zainteresowała zarówno prezentacja, jak i stan, w jakim znajduje się spółka. Mam nadzieję, że prezentacja, która pokazywała wyniki finansowe, buduje u państwa obraz stabilności Polskiego Górnictwa Naftowego i Gazownictwa. Tak naprawdę wyniki po dziewięciu miesiącach pozwalają wyciągnąć taką tezę. Jeżeli chodzi o pytania szczegółowe...

Poseł Marek Suski (PiS):

Czy moglibyśmy prosić o odpowiedzi?

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Panie pośle, głos ma pan prezes.

Poseł Marek Suski (PiS):

A nie mówienie, co u nas wywołała prezentacja.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Proszę, panie prezesie, o kontynuowanie.

Poseł Marek Suski (PiS):

Lepiej wiemy niż pan prezes, co u nas wywoła.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Proszę bardzo, panie prezesie.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Jeżeli państwo pozwolicie, po krótkich słowach wstępu przejdę do próby odpowiedzi na pytania. Zakładam, że nie na wszystkie od razu uda się nam odpowiedzieć. Na pytania, na które dzisiaj nie uda się nam odpowiedzieć, odpowiemy pisemnie tak jak poprzednim razem.

Poseł Wojciech Zubowski (PiS):

A więc nie dostaniemy odpowiedzi?

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Nie, panie pośle. Poprzednim razem udzieliliśmy odpowiedzi pisemnie i mamy na to stosowne dowody.

Głos z sali:

Trzeba powołać specjalną komisję.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Myślę, że uda się nam to udokumentować bez komisji.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Proszę o sprawdzenie i przeprosiny, jeżeli odpowiedzi rzeczywiście były, żebyśmy się wzajemnie szanowali. Bardzo proszę, panie prezesie.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Po kolei. Jeżeli chodzi o opodatkowanie, z natury rzeczy czym wyższe podatki, tym mniejsza siła finansowa przedsiębiorstwa. O ile na dzisiaj zapowiadane podatki nie oddziaływają na tę siłę, o tyle jeżeli w przyszłości specjalne opłaty węglowodorowe, opłaty eksploatacyjne, tudzież inne daniny będą obciążały spółkę, z natury rzeczy siła

finansowa spółki w zakresie możliwości kreacji inwestycji również będzie mniejsza. Jest to naturalne.

Było pytanie o symulację spadku cen, czy spółka przeprowadzała symulacje, na ile kontrakty długoterminowe odstają od rynku. Odpowiem tak. Spółka przeprowadzała takowe symulacje, zarówno w kontekście kontraktu jamalskiego, jak i kontaktu katarskiego. Oczywiście sytuacja jest dynamiczna z uwagi na to, że oba te kontakty w swoich formułach cenowych zawierają indeks do ropy lub produktów ropopochodnych. Sytuacja zmienia się. Niemniej jednak nie jest tajemnicą – powiedziałbym, że jest to informacja ogólnie dostępna – że kontrakty te odbiegają od cen rynkowych do góry. Natomiast system taryfowania oparty jest na średniej ważonej. A więc do koszyka taryfowego wchodzi również wydobycie krajowe, które średnią cenę buduje w kierunku do dołu, ponieważ wydobycie krajowe realizujemy przy niższych kosztach niż ceny w kontraktach długoterminowych.

Kolejne pytanie dotyczyło wpływu dywidendy na możliwości inwestycyjne. Na którymś ze slajdów pokazywaliśmy, iż sytuacja spółki w zakresie możliwości sięgania po kapitał jest dobra. Wskaźnik długu netto do EBIDTA wynosi około połowy. Mamy dostępne linie kredytowe na ponad 12.000.000 tys. zł. Na dzisiaj siła finansowa spółki jest duża. Wypłata dywidendy nie ma istotnego wpływu na możliwości inwestycyjne.

Kolejne pytanie odnosiło do odwiertów, do tego, jaki jest procent trafionych. Z natury rzeczy działalność poszukiwawcza jest działalnością związaną z ryzykiem. Oczywiście ryzyko to mitygowane jest wieloma działaniami inżynieryjnymi, które poprzedzają odwierty, geofizyką, sejsmiką, tudzież inną diagnozą zasobów. Ma to na celu minimalizację liczby odwiertów nietrafionych, ale z natury rzeczy odwierty nietrafione oczywiście się zdarzają, tak jak i innym spółkom, które operują w tej branży. Gdyby trafność odwiertowa wynosiła 100%, pewnie cena ropy wynosiłaby dziesięć dolarów za baryłkę, a nie siedemdziesiąt kilka po spadkach z blisko stu dwudziestu czy stu piętnastu dolarów za baryłkę.

Kolejne pytanie dotyczyło spółek po konsolidacji. Często przewijał się tutaj motyw spółki Exalo Drilling oraz spółki PGNiG Technologie. Jak rozumiem, pojawiały się skrajne tezy, a właściwie główna teza, że konsolidacja nie do końca była słuszna. Z mojej perspektywy jest to trochę historia. Mogę natomiast powiedzieć tak. Gdyby nie doszło do konsolidacji, pewnie część ze spółek zwyczajnie by padła, byłaby w stanie likwidacji lub upadłości. A contrario do konsolidacji należało dopuścić tylko te spółki, które znajdowały się w dobrej sytuacji finansowej. Konsolidacja polegała bowiem na tym, że połączono spółki, które były w dobrej kondycji finansowej i w złej kondycji finansowej. Finał tego jest taki, że zarówno Exalo, jak i PGNiG Technologie dzisiaj znajdują się w złej kondycji finansowej. Jest to właśnie efekt tego, że do konsolidacji dopuszczono spółki, które de facto pewnie powinny wcześniej upaść, dlatego że znajdowały się w określonej kondycji finansowej. Jest to prosta odpowiedź. Być może jest ona trudna do zaakceptowania, ale tak naprawdę przedłużono agonię niektórych podmiotów gospodarczych o kilka dobrych lat. Efekty tego konsumujemy dzisiaj. Tak mogę odpowiedzieć en bloc na pytania odnośnie do PGNiG Technologie i Exalo Drilling. Dzisiaj toczą się tam bardzo silne procesy restrukturyzacyjne w celu uratowania tego, co jeszcze można uratować.

Kolejne pytanie. Jaki mamy model poszukiwań w relacji z partnerami? Mogę powiedzieć, że generalnie relacja z partnerami służy temu, żeby minimalizować ryzyko, jak też minimalizować nakłady. Pierwszy lepszy przykład z brzegu to nasza relacja z Chevronem, odwierty w południowo-wschodniej części Polski, odwiert w Majdanie Sopockim. Jest to relacja po to, żeby skumulować efekt wspólnych doświadczeń, po to, żeby przetransferować dobre praktyki know-how, po to, żeby zminimalizować ryzyko nietrafionego odwiertu oraz co za tym idzie, ryzyko finansowe. Temu służy współpraca z podmiotami, które osiągają sukcesy w tym biznesie. Taki jest główny cel. Najczęściej są to umowy o współpracy. Jeżeli perspektywa będzie wskazywała na to, że można z tego czerpać konkretne profity, może się to zamienić w jakiś team gospodarczy, jakąś spółkę, w której wspólnicy obejmują udziały. Taka jest natura biznesu, zresztą nie tylko w tej branży.

Kolejne pytanie. Czy profity czerpane z biznesu infrastrukturalnego służą do finansowania skośnego handlu gazem? Powiem tak. Spółka generalnie składa się z kilku

silosów biznesowych. Pan dyrektor Sudoł pokazywał kontrybucje do EBIDTA. Około 60% w kontrybucji do EBIDTA stanowi poszukiwanie i wydobycie. Około 30% stanowi dystrybucja. Pozostałe mniej więcej 10% – mówię na grubych cyfrach – to handel, działalność magazynowa, generacja. Taki jest wniosek. Taka jest struktura EBIDTA w Grupie. Gdybyśmy mieli więcej poszukiwania i wydobycia, pewnie EBIDTA byłaby wyższa. Tak mogę odpowiedzieć na to pytanie. Czy służy finansowaniu skośnemu? Nie. Taka jest kontrybucja do EBIDTA.

Było pytanie o intensyfikację wydobycia. Czy wcześniej nie było intensyfikacji? Zakładam, że w każdym okresie życia spółki sięgano po takie technologie, które gwarantowały osiąganie sukcesu. Technologia jest zmienna, rozwija się. Pięć lat temu technologia wydobycia gazu łupkowego wyglądała tak, dzisiaj wygląda inaczej, a za dziesięć lat będzie wyglądała jeszcze inaczej. Zakładam, że zarządy prowadząc przedsiębiorstwa w dobrej wierze, sięgały do optymalnych technologii, do technologii, które były dostępne, do takich technologii, na jaką spółkę było generalnie stać. Nie wyciągałbym wniosku, że ktoś historycznie posługiwał się technologiami, które nie sprzyjały intensyfikacji. Raczej zakładałbym, że w każdym cyklu sięgano po optymalne metody, że starano się podtrzymywać intensyfikację.

Pozwolicie państwo, że będą kontynuował. Ewentualnie na końcu dodacie państwo jeszcze kilka...

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Panie prezesie, z całym szacunkiem. Zgłaszam się w tej sprawie do pana przewodniczącego. Mam jedno pytanie, ponieważ pan prezes nie odpowiedział na moje bardzo konkretne pytanie w tym zakresie. Wyraził pan swój pogląd, jak było kiedyś, pogląd na temat technologii. Zapytałem pana prezesa wprost. W związku z tym, że chcecie zintensyfikować wydobycie, kiedy osiągnięcie tzw. pik gaz, szczyt a później zejście? Pan prezes Szubski mówił, że będzie to rok 2015, 2015, a później krzywa będzie zjeżdżała w dół. Pytam pana dzisiaj, na konie roku 2014, kiedy będzie przełamanie krzywej, kiedy wydobycie krajowe zejdzie, kiedy po prostu będą się wyczerpywały zasoby. Musicie mieć taką wiedzę, skoro podejmujecie decyzję o zmianie, o intensyfikacji.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Panie pośle, cierpliwie wysłuchałem, ale na zasadzie wyjątku. Przypominam, że nie udzieliłem panu głosu. Bardzo proszę.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Dobrze, postaram się odpowiedzieć w ten sposób. Panie pośle, to, o co pan pyta, jest pochodną tego, jakie są odkrycia. Poziom odkryć jest pochodną tego, jaką mamy technologię po to, żeby sięgać do odkryć. Sytuacja jest więc dynamiczna. Jest zależna od tego, w jakiej skali spółka będzie sięgać po nowe zasoby, czy będzie je odkrywała, jaki będzie wskaźnik nowych odkryć w przyszłości. Nie ma tutaj prostej odpowiedzi, a my nie jesteśmy wróżbitami, nie będziemy wróżyć z fusów. Jest to pochodna tego, w jakim tempie spółka wykorzystując dostępne technologie będzie realizowała nowe odkrycia.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Panie prezesie...

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Proszę nie prowadzić dwustronnego dialogu. Kiedy pan prezes zakończy odpowiedzi na pytania, dam możliwość ich doprecyzowania tam, gdzie będzie taka potrzeba. Zgłosicie się panowie, jak pan prezes skończy. Bardzo proszę, panie prezesie.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Dobrze. Kolejna rzecz dotykała kogeneracji gazowej, systemu wsparcia. Było pytanie, jakie paliwa powinno się wspierać. Przypomnę tylko, że mamy też cele klimatyczne, jesteśmy im poddani. Kogeneracja gazowa ma wsparcie do 2018 roku. Na pewno PGNiG jako spółka, która w swoim portfelu posiada takie aktywa, będzie aktywnie zabiegać o to, żeby w kolejnych systemach regulacyjnych znalazło się wsparcie. Jest to naturalne.

Obligo giełdowe. Padło pytanie, jaka jest nasza refleksja. Oczywiście uważamy, że jest ono na wysokim poziomie, na horrendalnie wysokim poziomie. W przyszłym roku będzie to już 55%. Taka jest nasza refleksja na ten temat. Czy wprowadzenie obliga faktycznie zliberalizowało rynek? Oczywiście można tutaj polemizować. Pytania, jakie są mierniki liberalizacji rynku. Czy jest to jedyna słuszna metoda? Na to pytanie też nie potrafię odpowiedzieć.

Exalo Drilling, PGNIG Technologie. To jest było. Tak.

Na pytanie o terminal odpowiemy państwu pisemnie, chociaż nie chcemy informować o inwestycjach, które zamierzamy realizować w kolejnych latach. Nie pokazujemy naszych zamierzeń inwestycyjnych tak wcześnie.

Padło pytanie o rodzaje odwiertów. Odwierty konwencjonalne versus odwierty łupkowe. Panie pośle, realizujemy i taki, i taki rodzaj odwiertów z przewagą konwencjonalnych.

Padło pytanie o ryzyko niezbilansowania rynku. Powiem, że jest ono dosyć istotne, dlatego że spółka jest związana dwoma kontraktami długoterminowymi, i kontraktem jamalskim, i kontraktem katarskim. Oba te kontrakty w swoim take-or-pay określają poziom przekraczający 10.000.000 tys. metrów sześciennych, do tego dochodzi wydobycie krajowe na poziomie ponad 4.000.000 tys. metrów sześciennych. Daje to ponad 14.000.000 tys. metrów sześciennych przy konsumpcji ponad 15.000.000 tys. metrów sześciennych. Oczywiście jeżeli każdy nowy gracz, który będzie wprowadzał kolejne miliony czy miliardy metrów sześciennych, będzie mógł sprzedawać gaz taniej, to będzie nas wypychał z rynku, co grozi nam niewykonaniem limitów określonych w umowach długoterminowych, czyli formuły take-or-pay. Jest to groźne dla spółki.

Jeżeli nie odniosłem się do pozostałych istotnych pytań, odpowiemy na nie pisemnie.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. Proszę w takim razie kolejno. Chyba jako pierwszy zgłosił się pan poseł Małecki, potem pan poseł Suski, pan poseł Zubowski. Czy jeszcze ktoś z państwa chciałby zabrać głos? Pan poseł Rojek? Dobrze. A zatem zamykam listę. Proszę już o krótkie, doprecyzowujące pytania. Bardzo proszę, pan poseł Małecki.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Panie prezesie, jeszcze raz wracam do intensyfikacji wydobycia. Z pana wypowiedzi wynika, że podejmujecie państwo decyzję o zintensyfikowaniu wydobycia bez wiedzy, na ile przy obecnych technologiach wystarczy zasobów. Mówić o tym, że kiedyś zmienią się technologie, kiedyś będzie można bardziej efektywnie czy mniej kosztownie sczerpywać złoża, można sobie mówić sferze przypuszczeń. Natomiast państwo poruszacie się w twardych realiach biznesu. Jednocześnie w państwa rękach są zasoby gazu w Polsce. W związku z tym mam konkretne pytanie. Panie przewodniczący, mam prośbę, żeby pan prezes teraz na posiedzeniu Komisji ustosunkował się do tego. Chyba każdy z nas będąc na tej sali ma wyobrażenie...

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Panie pośle, proszę jeszcze powiedzieć w dwóch zdaniach, do czego ma się ustosunkować pan prezes, żebyśmy dobrze się rozumieli.

Poseł Maciej Małecki (PiS):

Panie przewodniczący, do tego, że spółka musi mieć wyliczenie, kiedy zacznie się obniżka dostępnych złóż. Panie przewodniczący, podejmując decyzję, idąc w kierunku intensyfikacji wydobycia, spółka ma świadomość, że podniesienie wydobycia teraz może się skończyć tym, że wydobycie szybciej zacznie spadać. Oczekuję przedstawienia, jaką symulację państwo przyjęliście, na podstawie jakiej symulacji podejmujecie decyzje o zintensyfikowaniu wydobycia, dlatego że każde podniesienie wydobycia teraz, może odbijać się na zmniejszeniu wydobycia w przyszłości. Przypominam, że pan prezes Szubski w 2010 roku mówił, że przy obecnych technologiach wydobycia krzywa zacznie się obniżać w 2015, 2016 roku. Dotykamy już roku 2015, a państwo mówicie o intensyfikacji wydobycia. W związku z tym oczekuję jasnego stanowiska pana prezesa w tym zakresie. Oczekuję jasnego stanowiska Ministerstwa Skarbu Państwa w tym zakresie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję. Pan prezes oczywiście odpowie w takim stopniu, w jakim może jako prezes spółki giełdowej. Kolejno był pan poseł Suski. Bardzo proszę.

Poseł Marek Suski (PiS):

Dziękuję, panie przewodniczący. Chciałbym podziękować pan prezesowi na odpowiedzi na niezadane pytania. Niestety, nie udzielił pan odpowiedzi na pytania zadane. Pytałem o procent odwiertów, które natrafiły na złoża. Na ile są szacowane odkryte złoża? Co do szacunków, wiadomo, że szacunki są nieścisłe. Jeżeli natomiast chodzi o procent odwiertów, to kiedy słyszymy, że jest dwadzieścia sześć odwiertów zakończonych i pięć niezakończonych, to od takiej liczby odwiertów nie jest trudno obliczyć procent. Pouczył mnie pan, że nie wszystkie są trafione, że gdyby wszystkie były trafione, baryłka ropy kosztowałaby tyle, a nie tyle, itd. Naprawdę nie o to pytałem. Proszę nas nie traktować jak dzieci. Pracujemy w Komisji ładnych parę lat i doskonale wiemy, że nie wszystkie są trafione. Proszę więc odpowiadać na pytania, a nie pływać po temacie.

Druga sprawa to kwestia renegocjacji cenowych z Rosją. Tutaj w ogóle nie odpowiedział pan na pytanie. Pytałem, na jakich jest to etapie. Dzisiaj spadek cen gazu na świecie jest bardzo znaczący. Podpisano umowy w formule bierz lub płać. Pomimo że swego czasu pan minister Grad zapewniał, że umowa katarska jest nowoczesna, elastyczna i w zasadzie nie zawiera takiej formuły, mówiliśmy tutaj o tym, że jest zagrożenie, iż zbyt duże kontrakty z Rosją w połączeniu z dużymi kontraktami z Katarem wtedy, kiedy była zwyżka cen, są niebezpieczne. Dzisiaj pan prezes potwierdził to, że są niebezpieczne. Przy konkurencyjnych cenach oraz operatorach innych niż PGNiG może to doprowadzić nawet do sytuacji upadku przedsiębiorstwa. Mam więc pytanie, na jakim etapie są rozmowy w sprawie zmian cenowych z Rosją. Czy renegocjacje rozpoczęły się? Na kiedy jest szacowane ich zakończenie? Nie pytam o cenę, gdyż zaraz usłyszę, że jest to tajemnica handlowa, chociaż kiedy wszyscy płacimy za gaz, wiemy, że gaz jest najdroższy w Europie.

Mam jeszcze jedno pytanie. Proszę powiedzieć, w jakich krajach na świecie ludzie płacą za gaz drożej niż w Polsce. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Pan poseł Zubowski. Proszę bardzo.

Poseł Wojciech Zubowski (PiS):

Dziękuję. Panie prezesie, też mam dwa pytania. Po pierwsze, czy mógłby pan krótko odpowiedzieć, czy kontrakt z Katarczykami zawiera klauzulę zakazującą odsprzedaży czy nie? Nie dostałem odpowiedzi na to pytanie, a nie wymaga ono rozstrzygnięcia.

Druga rzecz, o którą pytał także pan poseł Suski. Spotkałem się z twierdzeniem, oczywiście mam nadzieję, że fałszywym, iż państwo jako spółka będąc zmuszani do przeprowadzenia określonej liczby odwiertów, bardziej idziecie w kierunku ich liczby niż trafności, że tak to określę. Myślę, że oczywiście nie jest to zgodne z prawdę, ale gdyby faktycznie podał pan dane dotyczące trafionych odwiertów oraz jak to wygląda u konkurentów, pozwoliłoby to rozwiać wszelkie pojawiające się tego typu wątpliwości. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Pan poseł Rojek. Bardzo proszę.

Poseł Józef Rojek (KPSP):

Panie prezesie, konkretne pytanie. Czy Rosji płacimy za 1 tys. metrów sześciennych gazu czterysta pięćdziesiąt dolarów, czterysta osiemdziesiąt dolarów czy czterysta dolarów? Proszę odpowiedzieć.

Odpowiedział mi pan w sprawie nowego modelu PGNiG Technologie, jak to się z stało z owymi spółkami. Wie pan, dalej boleję nad ZRUG-iem w Pogórskiej Woli, ponieważ to była firma. Z czterech, z Krosna i Zabrza została zrobiona jedna, ale nie wokół firmy, która miała zyski, co roku miała zyski, tylko wokół firmy, która miała straty. Co było tego powodem? Jakie były przyczyny tego, że nie zrobiono tego wokół Pogórskiej Woli? Teraz nie ma tam już nic. Nie wiem, do czego to zmierza. Przeniesiono to do Krosna. Nie rozumiem takiego modelu. Coś musiało być przyczyną. Nie obciążam pana, ponieważ robiła to pani prezes Piotrowska-Oliwa. Może jednak pan mi coś powie, dlatego

że naprawdę dalej spotykam się z ludźmi. Nie mogą tego zrozumieć. A ja też nie mogę im odpowiedzieć.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję. Był to ostatni głos. Zamykam dyskusję. Bardzo proszę o udzielenie odpowiedzi.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Wracam do intensyfikacji. Odpowiadam panu posłowi. Panie pośle, równolegle do działalności wydobywczej spółka prowadzi działalność poszukiwawczą. Równolegle do tego, że wydobywa węglowodory, również ich poszukuje. Stąd rezerwuar zasobów wydobywalnych przyrasta w miarę postępu działalności poszukiwawczej. Nie jest więc tak, że na skutek intensyfikacji wydobycia węglowodory sczerpiemy np. w ciągu trzech lat, a później nie będzie niczego. Oczywiście możemy na piśmie pokazać państwu stan naszych zasobów wydobywalnych. Zresztą robiliśmy to już na poprzednich posiedzeniach, zdaje się, że Komisji do spraw energetyki. Przekazywaliśmy taką informację. Możemy przekazać ją ponownie. Pokażemy państwu stan zdiagnozowanych zasobów wydobywalnych według naszej najnowszej wiedzy.

Poseł Józef Rojek (KPSP):

Są wysokie, tak?

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

To już państwo ocenicie, czy są wysokie.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Bardzo proszę, panie prezesie. Nie wszyscy z obecnych tutaj są członkami Komisji do spraw energetyki. W związku z tym prośba o przekazanie zainteresowanym posłom.

Prezes zarządu PGNiG S.A. Mariusz Zawisza:

Dobrze. Analogicznie, jeżeli państwo pozwolicie, pokażemy państwu również statystykę. Wolałbym posłużyć się tutaj jakąś bardziej długoterminową statystyką, chociażby z trzech lat. Wówczas pokazalibyśmy państwu, jaka jest trafność odwiertów w tej perspektywie, dlatego że warto to przeanalizować w szerszej perspektywie czasowej.

Co do renegocjacji z Rosją, chciałbym państwa poinformować, że renegocjacje rozpoczęły się zgodnie z kontraktem. W listopadzie otworzyło się okno negocjacyjne. Spółka złożyła wniosek o renegocjacje. Jesteśmy w trakcie renegocjacji. Procedura wygląda w ten sposób, że pierwsze pół roku są to rozmowy bilateralne. Jeżeli po pół roku strony nie dojdą do consensusu, mają prawo zgłosić wniosek do sądu arbitrażowego w Sztokholmie. Jesteśmy na pierwszym etapie renegocjacji, czyli w półrocznym okienku. Renegocjujemy w dobrej wierze.

Co do kontraktu katarskiego, muszę powiedzieć, że obowiązuje nas tajemnica handlowa. Nie mogę państwa informować o zapisach kontraktu, jak również o cenie kontraktu jamalskiego. Cena taryfowa jest ceną średnio ważoną z koszyka kontraktowego. To tyle z mojej strony. Mam nadzieję, że zaspokoiłem państwa ciekawość.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję. Czy pani dyrektor chciałaby jeszcze zabrać głos? Bardzo proszę.

Radca ministra w MSP Agnieszka Woś:

Szanowny panie przewodniczący, szanowni państwo!

Postaram się ustosunkować chociaż do dwóch pytań pana posła Małeckiego. Na pozostałe będę chciała odpowiedzieć na piśmie. Jeżeli chodzi o panów prezesów Szubskiego i Dzudzińskiego, nie znam wypowiedzi zarządu z 2008 roku. Trudno mi się do nich ustosunkować. Przeanalizujemy jednak owe wypowiedzi.

Jeżeli chodzi o statut spółki oraz uprawnienia Ministra Skarb Państwa, mogę potwierdzić, że z pewnością Minister Skarbu Państwa posiada uprawnienia nadzorcze. Pragnę poinformować, że akcjonariusz, jakim jest Skarb Państwa, wyraża zgodę w formie pisemnej na zmiany istotnych postanowień obowiązujących umów handlowych dotyczących importu gazu ziemnego do Polski oraz na zawieranie nowych umów handlowych, a także, co jest istotne, na realizację strategicznych przedsięwzięć inwestycyjnych.

Odnosząc się do kwestii związanej z projektem LOTOS-u, chciałabym powiedzieć w ten sposób, że spółki Skarbu Państwa podejmując decyzje w sprawie realizacji projektów inwestycyjnych poprzedzają to ekonomiczną oceną ich efektywności. Spółki stosują pewne kryteria zatwierdzania projektów inwestycyjnych. Obejmują one między innymi zgodność z realizowaną strategią spółki, analizę efektywności ekonomicznej inwestycji w aktualnie panujących uwarunkowaniach technicznych, ekonomicznych i prawnych. Spółki weryfikują dostępność finansowania, a także dokonują analizy ryzyka związanego z osiągnięciem zaplanowanych efektów. Co jeszcze jest istotne, spółki biorą pod uwagę, rozważają projekt inwestycyjny również pod kątem wpływu na środowisko naturalne bądź odpowiedzialność biznesu. Tutaj spółki tak naprawdę mają możliwość koncentrowania się na wykorzystaniu szans, które występują w otoczeniu, mają możliwość rozwijania swoich kompetencji, które mają wpływ na ich pozycję konkurencyjną. Mają także możliwość pogłębiania integracji i współpracy z innymi podmiotami działającymi na rynku. Natomiast Minister Skarbu Państwa, zgodnie ze statutem, zgodnie z Kodeksem spółek handlowych, nie może we władczy sposób wydawać zarządom poleceń co do współpracy z innymi podmiotami. To zarządy spółek prezentują spółkę, prowadzą sprawy spółki na zewnątrz.

W kontekście zapisów statutowych spółki PGNiG pragnę jeszcze dodać, że zarząd spółki na żądanie akcjonariusza realizuje politykę energetyczną kraju. Akcjonariusz ma prawo żądać, pytać o stan realizacji zadań, które są wykonywane dla energetycznego zabezpieczenia kraju. Kluczowe spółki z udziałem Skarbu Państwa realizują bądź to projekty indywidualne, bądź to projekty synergiczne. To spółki samodzielnie podejmują decyzję, kto powinien być kooperantem w ramach realizacji projektu. Na pozostałe pytania, panie przewodniczący, jeżeli państwo pozwolicie, będę chciała odpowiedzieć na piśmie. Dziękuję.

Przewodniczący poseł Tadeusz Aziewicz (PO):

Dziękuję bardzo. To dobra puenta dzisiejszego posiedzenia. Naprawdę proszę o dopilnowanie, żeby odpowiedzi były, jak sobie tego życzą posłowie.

Zamykam posiedzenie. Jutro spotykamy się o godz. 15.00. Będziemy rozmawiali o Giełdzie Papierów Wartościowych.